№53 (345) середа
31 серпня 2022 року

СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!

Свобода

плюс Тернопільщина • Виходить у середу і п`ятницю

6 сторінок

Незалежна громадсько-політична газета

Газета Свобода
Найцікавіша і найдешевша!
ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ 2022 РОКУ

Тижневик	передплатний індекс 40184	Дворазова	передплатний індекс 61369
1 місяць	36.50 грн.	1 місяць	50.20 грн.
3 місяці	104.50 грн.	3 місяці	145.60 грн.
4 місяці	140.00 грн.	4 місяці	194.80 грн.

У ціні газети враховано вартість поштових послуг: приймання передплати та доставка видання до передплатників

«У молитві і боротьбі за незалежність»

Під такою назвою відбувся обласний молитовний сніданок за мир в Україні. Розпочався він з хвилини мовчання за загиблими воїнами. Опісля зазвучав гімн у виконанні артистів Тернопільської обласної філармонії. Митрополит УГКЦ Василій Семенюк благословив присутніх на заході.

На обласний молитовний сніданок зібралися представники церков, влади, культури, освіти тощо. Організатор заходу голова обласної ради Михайло Головко, зокрема, сказав: «Віками ми гідно продовжували українські духовні традиції, плекали дітей в любові до Бога і Батьківщини та зберігали силу національного духу навіть попри заборони, переслідування і масові розправи.

Сьогодні дякуємо Богові за єдність. Адже це — потужна духовна зброя. Це те, на що у ворога ніколи не буде протидії. Бачимо, що, на жаль, де не було єдності, духовності, де не втримали національного спадку — віри, мови, культури, глибинних цінностей — саме там лютує нечисть. Ми відчуваємо повну відповідальність і Боже благословення у намірі завершити цю війну перемогою над всесвітнім злом.

Усвідомлюємо, що справжня перемога — це не лише звільнення рідної землі від ворога, а наповнення нашої духовності українським змістом.

Просимо у Бога стійкості, мудрості і глибокої віри, щоб гідно довершити справу великих українців, наших полеглих Героїв, і вберегти від війни наступні покоління.

Тож нехай благословить Господь усіх нас! Слава Україні! Героям слава!»

За словами голови обласної ради, були дискусії стосовно того, проводити чи не проводити захід у такий складний час. Але, на його переконання, якраз нині дуже потрібна молитва, об'єднання, духовне піднесення, щоб здолати ворога.

Учасники хорової дитячої школи «Зоринка» виконали патріотичну пісню. Це було символічно, адже діти — майбутнє і надія нашої держави. Молитися за усіх українських дітей потрібно особливо багато, адже вони найгостріше переживають воєнні дії в нашій державі і саме вони - наше майбутнє.

Молитву за дітей виголошувала депутат Тернопільської міської ради Мар'яна Головко. «Молитва є найбільшою зброєю для кожного з нас. Сьогодні ми зібралися помолитися за дітей, яких забрала війна. За дітей, майбутнє яких має бути світлим, за кожну сім'ю, за кожну українську родину», — сказала вона.

Мати загиблого бійця Андрія Стойка прийшла, щоб вшанувати тих, хто віддав своє життя за Україну. Її Андрій був на Майдані, згодом пішов у добровольчий батальйон.

На духовному молитовному сніданку були присутні не лише місцеві депутати, а й з інших регіонів України.

Зокрема, голова Львівської обласної ради Ірина Гримак.

— Попри жорстоку та страшну війну ми залишаємося нескореним народом з тисячолітньою історією, який прагне залишатися вільним господарем на своїй землі, хоче плекати свою культуру та традиції. Сьогодні Україна є лідером поміж демократичних спільнот. На Україну нині рівняється увесь світ. Дякую колегам з Тернопільщини за дружбу та співпрацю. Ми спільно йдемо вперед, радіємо здобуткам один одного та разом творимо сильну Українську державу, — сказала Ірина Гримак.

Депутат Криворізької міської ради Олег Подкопаєв зазначив, що на такому заході він вперше. Каже, що його колеги-депутати також хочуть започаткувати таку традицію, бо без молитовної підтримки тепер дуже складно.

На завершення подячне слово сказав Архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор. Він подякував організаторам заходу і побажав мирного неба над Україною.

Молитовний сніданок — це неформальна зустріч, метою якої є порозуміння політиків, духовних лідерів, підприємців, консолідація багатоконфесійного українського суспільства навколо єдиної системи загальнолюдських і моральних цінностей.

У перспективі молитовні сніданки організатори планують зробити традиційними. Головне, щоб в Україні запанував мир, спокій, благополуччя. Хай Бог допомагає кожній людині і кожній місцині у нинішні та завтрашні дні.

Галина ВАНДЗЕЛЯК

Герої не вмирають

Війна забирає найкращих, чиї серця сповнені любові до України

Небо плаче за вами, хлопчики!
Небо дрібно за вами ридає.
Вимиває надгробні стовпчики
І з душі увесь біль вимиває.
Небо кличе до себе янголом
Через дим, що в повітрі все в'ється.
Воно впаде на душі попелом
І в щілини усі теж заб'ється.
Небо плаче сьогодні, кається -
Не змогло омофором накрити!
Тільки зорям воно зізнається -
Ви пішли, щоб могли ми ще жити!

Загинув у день народження

В День Незалежності України Великобірківська громада прощалася з військовослужбовцем **Ігорем Конотопським**. Провести в останню дорогу прийшли сотні односельців, друзів, побратимів. Він був надзвичайно доброю і світлою людиною...

Ігор Богданович народився 18 серпня 1963 р. у с. Чернелів-Руський. Майже все життя проживав у Бірках, звідки родом його дружина. Свого часу він був підприємцем. Мав багато вихованців з єдиноборства, рукопашного бою і кікбоксингу. Попри проблеми із серцем, у перші дні повномасштабного вторгнення добровольцем пішов боронити Україну. Серце Героя зупинилося в далекій Сумщині, а ще зранку дружина Людмила і двоє синів, Юрко та Олександр, вітали свого захисника зі днем народження.

Ігор був дуже хорошим сім'янином, чудовим батьком...

У день народження повернувся у рідне село

24 серпня йому мало би виповнитися 36 років. Кілька днів не дожив... Стрілець-санітар **Зіновій Зажерей** загинув 15 серпня на Донеччині внаслідок артилерійського обстрілу.

У День Незалежності України молодий Герой повернувся з війни назавжди в рідне село Вербовець. Уся Лановецька громада навколішки зустріла тіло загиблого героя.

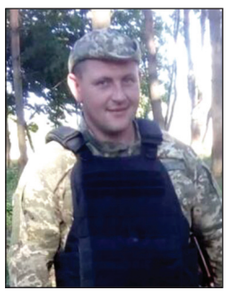

Маленька Даринка вже ніколи не побачить свого тата, а дружина Іванна втратила мужнього, доброго, дбайливого і коханого чоловіка.

Зіновій у травні пішов до війська захищати Україну. Понад усе хотів миру і добробуту в рідній державі. Мріяв про народження сина. На початку цього року від важкої недуги померла його мама. Родина вирішила поховати сина поруч з нею.

Останні сім років Зіновій жив на Івано-Франківщині, де одружився. Але в рідному селі його знають щирим, розумним, позитивним, турботливим. Таким і запам'ятають, бо його ім'я навічно вписане у книгу історії та героїзму українського народу проти російських окупантів.

Назавжди залишився тридцятирічним

22 серпня Більче-Золотецька громада попрощалася з **Олегом Бураковим**. 18 жовтня йому мав би виповнитися лише 31 рік...

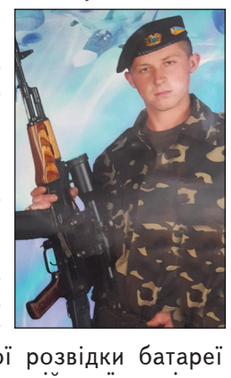

Син військового, з 2016-го він захищав Україну. Коли розпочалося повномасштабне вторгнення росії, Олег, командир обчислювального відділу взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки, воював у гарячих точках. Загинув під час виконання бойового завдання на Харківщині.

Вдома українського захисника чекали мама Надія, тато Андрій, молодша сестра Юля...

«Назавжди в нашій пам'яті Олег залишиться доброю, чуйною, щирою та привітною людиною, вірним сином України. Йому б жити й жити, але, на жаль, війна забирає кращих... Вічна пам'ять тобі, Герою...» — написали на сторінці Більче-Золотецької громади.

Гіркий смуток війни знову торкнувся чорним крилом

40 років — стільки буде **Василю Димничу** завжди, бо саме у цьому віці його життя обірвав окупант. Василь — з багатодітної родини. Народився у Матвіївцях на Шумщині. Проте понад п'ятнадцять років проживав у Темногайцях, куди прийшов у зяті.

На сторінці Великодедеркальської громади йдеться: «Пекучий біль і гіркий смуток війни чорним крилом знову торкнувся нашої Великодедеркальської громади. 15 серпня під час виконання бойового завдання в населеному пункті Богородичне Донецької області загинув Димнич Василь Васильович, 04. 06. 1982 р. народження, з Темногаєць. Сумуємо разом із вами, низько схиляємо голови у скорботі...»

Василь нещодавно побував удома. У зоні бойових дій отримав контузію. Тож лікувався та проходив реабілітацію. Невдовзі знову став у стрій. Брат Василя нині також захищає Україну.

Безжальна війна залишила вічний шрам на серці дружини Василя. Осиротіла 15-річна донечка Марійка.

Прощання із загиблим за Україну воїном відбулося 22 серпня у храмі с. Темногайці. Очолив Богослужіння архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор.

Командиру було лише 21...

22 серпня Україна попрощалась із командиром кулеметного відділення однієї з бойових бригад ЗСУ, молодшим сержантом із села Збручанське Мельниці-Подільської ОТГ **Богданом Зуляком**, який загинув від осколкових поранень 19 серпня на Донеччині.

Військовик народився у с. Збручанське на Борщівщині 21 лютого 2001 р. У 2019 р. закінчив ДНЗ «Борщівський професійний ліцей». Проходив військову службу за контрактом. Був вправним та професійним військовим.

У Героя залишились мати Валентина, батько Роман та старший брат Олег. Не дочекалась свого Героя й дружина Тетяна. Вона вдруге стала вдовою та залишиться сама із трьома дітками на руках. Подружжя побралось лишень 24 травня та чекало на появу спільного первістка...

Не встиг одружитися, пожити не встиг

«З глибоким сумом сповіщаємо, що 20 серпня в Запоріжжі помер від важкого поранення, отриманого в результаті артилерійського обстрілу російськими окупантами, житель с. Купчинці, мінометник, військовослужбовець ЗСУ **Андрій Петришин**, 1995 року народження», — йдеться у дописі Купчинецької сільської ради.

Андрію Петришину 9 березня виповнилось 27. Його призвали до війська наприкінці квітня. Хоронили Героя 26 серпня в Купчинцях.

В Андрія залишились тато Михайло, мати Богдана і двоє старших братів — Василь і Михайло. Родина проживала у с. Драгоманівка. Андрій Петришин нещодавно купив будинок, робив ремонт. Лишень жити...

Герої не вмирають!

Магнітні бурі у вересні

У вересні Землю накриє кілька магнітних бур різної потужності. Більшість із них — слабкої та середньої інтенсивності.

Перша магнітна буря очікується **4—6 вересня**. Вона буде сильної інтенсивності, пік її припаде на 6 вересня.

10 вересня слабкої інтенсивності магнітна буря, яка надто не вплине на загальний стан здоров'я.

13 та 16 вересня очікуються середні магнітні бурі. Цими днями уникайте стресових ситуацій.

22 вересня очікується слабка магнітна буря.

26 вересня — потужна магнітна буря. Слід простежити за здоров'ям та обмежити фізичні навантаження.

Наступаємо, відвойовуємо... З Богом!

На півдні оголошено наш контрнаступ. Серце мліє від такої звістки, бо то усе наше, українське, і місцеве населення чекає визволення, як Божого змилування.

Але... У безкраїх степах, де лише вижухла трава, ой, як важко наступати. Жодного прикриття чи засліну — рівнина і небо над нею, у якому поміж шулік може застигнути у повітрі ворожий дрон. Тож вболіваймо за наших воїнів. Нехай Божий захист стане покровом під відкритим херсонським небом.

Воїн Юрій Горський, який там — на південному «нулі», пише у соціальній мережі: «Як же радісно писати про наступ, коли ти далеко від зони бойових дій. Як же легко хотіти наступу, коли ти в ньому не братимеш участі. Як же хочеться нарешті йти в наступ, коли він для тебе перший.

Важко лиш ходити в наступи. Особливо, якщо він не перший. Коли лязгіт заліза змішується зі свистом моторів та криками командирів і мехводів. Коли на розпечене залізо тече перша кров, а гул розірваних снарядів стає одним суцільним шумом у вухах. Коли земля та повітря вібрують, не зупиняючись, а твоє тіло сковує суцільний жах, і вперед тебе рухає тільки небажання зажмуритися від арти, що перемелює плацдарм для наступу, та прорвані ворожі порядки. Коли ти прориваєш лінію оборони, і це не кінець, а тільки початок, бо ця лінія глибиною в кілометри, і кожна наступна лісосмуга чекає, щоби напитися твоєї крові.

Хто взагалі не відстрелює, що і як відбувається - краще взагалі нічого не пишіть, порадієте колись, після перемоги».

Тому радощі передчасні — південь визволимо, але про ціну, яку доведеться заплатити, важко і замислюватися. Відтак «меми» з херсонськими кавунами, якими переповнений Інтернет, це, щонайменше, - недоречно. Хоча ми дуже засумували за бодай малими перемогами...

Упродовж останніх тижнів наші систематично «накривали» бойові склади, місця дислокації окупантів на Херсонщині. І, звісно, мости — залізничні, автомобільні, аби цілком відрізати окупантам постачання на правий берег Дніпра. Ворог щоразу робив спроби поновити сполучення, але, як правило, безуспішно, бо наші теж не ловили гав і знищували відремонтоване. Остання новина: переправу через Дніпро, яку орки налагоджували в районі села Львове, — знищено. Також наші влучили і в ще недобудований плавучий міст, який ворог споруджує під Антонівським мостом із викрадених у підприємців барж. Українська армія тримає під вогневим контролем шляхи пересування російських загарбників на Херсонщині. Мости через Дніпро та Інгулець постійно зазнають ракетних ударів, які роблять їх непридатними для перекидання важкої військової техніки рф.

На цьому тлі контрнаступ доцільний у часі. Півроку окупації — занадто важке випробування. Урожай у людей вкрадено, високі ціни, неможливість заробляти... Та найстрашніше - моральне поневолення, адже садочки, школи готують під російські програми.

ЗСУ прорвали першу лінію оборони окупантів під Херсоном. 109-й полк «днр» відійшов зі своїх позицій. Російські десантники, які були їх підтримкою, теж втекли з поля бою. Визволено чотири села. Чи буде ця переможна хода стрімкою? Наразі військові експерти не беруться давати прогнози. Генштаб закликає до інформаційної тиші.

Як пише CNN, Білий дім бачив повідомлення про український контрнаступ, але не хоче коментувати конкретні військові операції, зауваживши, що Сили оборони України «вже вплинули на військовий потенціал росії».

«...росіянам довелося відтягувати сили зі сходу просто через повідомлення про те, що українці можуть посилити атаки на півдні. Тому вони були змушені зменшити склад певних підрозділів у певних районах на Донбасі, щоб відреагувати на те, що вони вважали загрозою контрнаступу», - прокоментував представник Білого дому.

Самі ж росіяни на своїх інформаційних ресурсах стверджують, що повідомлення про український контрнаступ перебільшені, фальшиві чи, найімовірніше, не увінчалися успіхом, мовляв, українські сили досі не мали змоги прорвати російські оборонні рубежі в минулих контратаках, не можуть зробити це і тепер. Хто б дивувався з таких заяв, адже Кремль прагне підтримувати видимість великих військових успіхів в Україні.

Між тим, хиткість позицій агресора лише посилюється як на полі бою, так і на міжнародній арені. Ядерний шантаж — небезпека навколо окупованої і нашпигованої російською зброєю Запорізької АЕС не минає. Місія МАГАТЕ на станцію, яка є найбільшим ядерним об'єктом в Україні, має відбудеться цього тижня. Світ чітко вказує окупантам: подальша ескалація може викликати жорстку реакцію. Британський політик Тобіас Елвуд заявив, що НАТО обов'язково має відреагувати на можливий удар окупантів по Запорізькій атомній електростанції.

«Будь-яке зумисне пошкодження Запорізької АЕС, яке спричинить витік радіації, буде порушенням статті 5», — зазначив він. Таким чином, країни Північноатлантичного альянсу, за словами британського депутата, мали б розцінювати спровоковану росією аварію на Запорізькій атомній електростанції як напад на одну із країн НАТО — і діяти відповідно.

Газовий шантаж — теж випробування для Європи. Попереду зима, і не просто лідерам країн донести до свого населення тезу, що вона буде холодною і дорогою. Це - плата за перемогу добра над злом. Будемо сподіватися, що світ не піде на поступки перед агресором і не поставить на перше місце свій комфорт.

Європа строката, і наразі не можемо вважати, що це суцільний моноліт, який беззастережно на боці України. Наприклад, прем'єр-міністр Угорщини Орбан неодноразово демонстрував свою лояльність і перешкоджав санкціям ЄС проти росії, а в липні уклав газову угоду з Кремлем. Лідери двох правих партій Італії, які, ймовірно, ввійдуть у правлячу коаліцію після виборів, упродовж тривалого часу підтримували тісні зв'язки з москвою. Також цілком ймовірно, що путін може спровокувати новий конфлікт на Балканах, аби послабити увагу до України. Тобто, є багато викликів, на які повинна реагувати наша дипломатія.

Власне, бачимо, як неодностайно реагують на заклик нашого Президента не впускати в Європу росіян як туристів. «Жодна, жодна з ваших країн не застрахована від того, що військові злочинці, на чиїх руках кров українців, приїдуть до вас просто як туристи, а одного разу отримають наказ і стануть зовсім не туристами. Так не має бути», — сказав Зеленський на стратегічному форумі у Словенії.

Цю ідею підтримали Латвія, Естонія, Чехія, Фінляндія, Данія. Проти виступили Кіпр та Греція.

Верховний представник ЄС із зовнішньої політики Жозеп Боррель виступив за вибірковий підхід до видачі віз до Європейського Союзу громадянам росії. Схоже, в Європі ще не усвідомили, що на руках кожного росіянина є українська кров.

Ольга КУШНЕРИК

Погода

31 серпня — помірна хмарність, з проясненнями, переважно без істотних опадів. Вітер південний, 2-5 м/с. Температура повітря вночі 12, вдень 23 градуси тепла. Атмосферний тиск 736-735 мм рт. ст. Схід сонця - 6.31, захід сонця - 20.03. Тривалість дня — 13 год. 31 хв.

1 вересня — невелика хмарність, без опадів. Вітер північно-східний, 4-5 м/с. Температура повітря вночі 10, вдень 17 градусів тепла. Атмосферний тиск 737-736 мм рт. ст. Схід сонця - 6.33, захід сонця - 20.01. Тривалість дня — 13 год. 28 хв.

На сесії обласної ради розглянули понад 100 питань, зокрема й щодо заборони Православної церкви московського патріархату в Україні

■ 26 серпня відбулося засідання п'ятої сесії Тернопільської обласної ради сьомого скликання.

Депутати одноголосно проголосували за звернення до Верховної Ради та Кабінету Міністрів щодо діяльності церкви московського патріархату.

«Дякую депутатському корпусу, активістам, які зібрали уже більш як 50 тис підписів на підтримку законопроєкту про заборону московського патріархату. Сподіваємося, що позиція Тернопільської обласної ради буде почута в Києві, - зауважив голова Тернопільської обласної ради Михайло Головко. - Питання про заборону російської церкви ВО «Свобода» піднімала ще з початку 1990-х років, вважаючи цю структуру ворожою, оскільки вона працює на кремль. Ще будучи в парламенті, ми вимагали перейменувати її так, як би вона мала називатися, — не Українська церква московського патріархату, а — російська православна церква в Україні. Вже було відповідне рішення Міністерства юстиції про перейменування, яке було заблоковано Київським окружним адміністративним судом.

Народний депутат від ВО «Свобода» Оксана Савчук у березні зареєструвала законопроект 7204, що передбачає заборону Православної церкви московського патріархату в Україні. Ми почали збір підписів на його підтримку.

Сподіваємося, що Верховна Рада України якомога швидше відреагує на наше звернення і позиція Тернопільщини буде почута та розглянута найближчим часом. Адже будь-які російські структури, чи громадські, чи фінансові, чи релігійні, — мають бути заборонені в нашій державі!»

Одним із перших розглянули питання про присвоєння звання «Почесний громадянин Тернопільської області» п'ятдесятьом уродженцям нашого краю. Переважна більшість з них — Герої, які з 2014 р. стали на захист рідної держави і віддали за неї найцінніше... Почесні звання присвоїли посмертно. Відзнаки та грошові винагороди отримають родичі.

Депутати проголосували за внесення змін і доповнень щодо надання разової грошової допомоги з фонду Тернопільської обласної ради на 2021—2025 рр. та про внесення змін до обласної комплексної програми соціальної підтримки малозабезпечених верств населення «Турбота».

Також з метою оптимізації діяльності обласної ради до порядку денного були включені проєкти щодо ліквідації комунального підприємства Тернопільської обласної ради «Тернопільський обласний інформаційно-туристичний краєзнавчий центр», реорганізації Підгаєцького районного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Підгайціагроліс» та комунального підприємства «Видавництво «Рада».

Ухвалили низку питань, що стосуються перейменувань обласних закладів, затвердження статутів комунальних закладів та багато інших господарських питань.

Також затвердили бюджетні звіти за 2021 рік.

Під час сесії нагородили найактивніших краян почесними відзнаками Тернопільської обласної ради «За заслуги перед Тернопільщиною» ім. Ярослава Стецька — архієпископа Тернопільського і Кременецького Нестора, співзасновника проєктів «Бандеромобіль» та «Колеса перемоги», волонтера Ярослава Колодія, військового капелана, о. Івана Гуменюка, волонтера Тараса Шенгеру, а також нагрудними знаками «За особливий внесок у розвиток Тернопільщини та України», почесними грамотами, цінними подарунками (годинниками) і подяками голови Тернопільської обласної ради з нагоди Дня Незалежності України.

«Зазначу, що не всі були присутніми в сесійній залі, адже 12 депутатів зараз воюють в ЗСУ», — написав на своїй офіційній сторінці у соціальній мережі голова Тернопільської обласної ради Михайло Головко.

Невгамовний біль і щирі молитви

Спільну молитву для родин загиблих військових напередодні свята Успіння Пресвятої Богородиці організувала Тернопільська обласна військова адміністрація у Марійському духовному центрі в Зарваниці. Там відбулася архієрейська Божественна Літургія та панахида за загиблими воїнами біля каплички Героїв.

Літургію очолив архієпископ і митрополит Василій Семенюк.

«Матір Божа пережила смерть свого сина за спасіння світу, так і сьогодні сини українських матерів гинуть, рятуючи Україну. Молімося за них», - наголосив владика Василій.

На молитовну зустріч з'їхалися родини загиблих з усіх громад Тернопільщини. Леся Волочій, мати загиблого військового Івана Волочія, розповідає, що саме молитва допомагає пережити біль втрати: «Ми молимося за душу нашого сина постійно і хочемо, щоб й інші молилися за душі полеглих воїнів. Це те, що ми можемо робити, аби їм там було легко і спокійно, щоб вони не хвилювалися за те, що ми залишилися без їхньої підтримки».

До зустрічі долучився начальник обласної військової адміністрації Володимир Труш. У спільній молитві він згадав усіх, хто віддав життя за волю і незалежність: «Дякую вам за ваших синів, чоловіків, батьків. Вони справжні Герої, які віддали за свободу України найцінніше — своє життя. Прийміть щирі слова співчуття. Мужністю та жертовністю ваших синів та чоловіків захоплюється весь світ. Вічна слава Героям України».

Жнива-2022

Уже зібрано понад півтора мільйона тонн зерна

Жнива ще не завершилися, а в області в усіх категорія господарств уже зібрали один мільйон 550,6 тисяч тонн зерна. Також цьогоріч врожайність усіх сільськогосподарських культур вища, ніж минулого року. Таку інформацію озвучив директор департаменту агропромислового розвитку Тернопільської обласної військової адміністрації Володимир Стахів.

У всіх категоріях господарств області зібрано зернові та зернобобові культури, крім гречки і кукурудзи, з 294,2 тис. га, що становить 96,6 відсотка площ. Середня урожайність зернових в області - 52,7 ц/га.

Озиму пшеницю обмолочено на площі 191 тис. га (98%), намолочено 1057 тис. тонн зерна, середня урожайність — 55 ц/га. Яру пшеницю зібрано з 18,5 тис. га (75 процентів), валовий збір - 75,2 тисячі тонн, урожайність - 41 ц/ га.

Ярий ячмінь обмолочено на площі 59 тис. га (98% до площі посіву), намолочено 285 тис. тонн зерна, середня урожайність — 48 ц/га.

Стовідсотково на Тернопіллі зібрано та обмолочено озимий ячмінь, озиме жито, озимий і ярий ріпак, горох, овес.

Картоплю уже зібрали з 9 тис. га (17%), овочі — з 4,8 тис. га (44%).

Галина ВАНДЗЕЛЯК

За волю Вкраїни пішов в далечінь...

■ **Старший сержант поліції Гогусь Тарас Зеновійович - люблячий батько, чоловік, син. Він віддано захищав рідну землю, відстоював її незалежність та свободу. Життєва стежина поліцейського взводу №1 роти патрульної служби поліції особливого призначення «Тернопіль» ГУНП в Тернопільській області обірвалася 27 квітня 2022 року поблизу селища Золоте на Луганщині. 6 червня йому б виповнився 51 рік...**

Народився Тарас Зіновійович у селі Заздрість на Теребовлянщині. Він - шоста дитина в багатодітній родині. Загальну освіту здобув у місцевій школі, продовжив навчання у Тернопільському вищому професійному училищі сфери послуг та туризму. Після служби в армії, яку проходив на Дніпропетровщині, хлопець вирішив поповнити лави тернопільської міліції. В 1991 році розпочав роботу в патрульно-постовій службі, а згодом перейшов на розшукову службу УМВС в Тернопільській області.

У 2002 році Тарас створив сім'ю, а вже через рік дружина Галина подарувала його найбільше щастя в житті — синочка Віктора. Його любив безмежно, піклувався з великою батьківською любов'ю, дарував усю ласку і сімейне тепло. Через життєві обставини довелося залишити міліцейську службу, обоє з дружиною важко працювали, аби забезпечити сину щасливе дитинство та майбутнє. Галина працювала вдень, а він ходив на нічні зміни, після яких упродовж дня доглядав за малюком.

Син Віктор пригадує, як батько змалку прищеплював йому любов до всього українського, він не визнавав російської мови, був принциповим у питаннях патріотизму, дуже любив рідну землю. А ще привів сина у волейбол. Завдяки татовим старанням хлопчик зумів проявити себе у спорті, потрапив в другу, а згодом - у вищу волейбольну лігу, не раз здобував командну першість на змаганнях. Однак тепер бачить себе не на волейбольному майданчику, а як і тато — в поліції. 19-річний юнак навчається на юридичному факультеті і хоче стати слідчим. Зізнається, коли почалася війна, він дуже хотів йти служити на підмогу батьку. Але той сказав: «Маму одну залишати не можна, а раптом щось трапиться — ти будеш опорою і підтримкою в родині». Як відчував...

Гідний приклад патріота Тарас Гогусь показав сину ще під час подій на Майдані. Коли розпочалася Революція Гідності, чоловік одразу вирушив до Києва. Він хотів підтримати й захистити тих, хто протестував, тож долучився до самооборони, охороняв барикади, патрулював. Коли ж повернувся додому і дізнався, що формується батальйон патрульної служби міліції особливого призначення «Тернопіль», одразу вирішив повернутися на службу.

"Як я потім буду дивитися в очі синові, коли в такий складний час не піду боронити рідний край?" — сказав дружині.

У 2014 році Тарас Гогусь вперше вирушив на буремний схід. З того часу

і почалися постійні ротації бійця. Він - один зі старожилів роти. За 8 років сумлінної служби став досвідченим бійцем, отримав почесні нагороди та відзнаки.

Перші проводи у складі батальйону дружина пам'ятає й досі. Зізнається, дуже переживала за чоловіка, не знала, що на нього чекає там, але плакала вже вдома, аби не передавати йому своє хвилювання. Каже, Тарас завжди випромінював позитив, умів заспокоїти, розвеселити. Жалітися не вмів, а навпаки, за добрим словом і підтримкою до нього зверталися як рідні, так і друзі. Маленький Віктор дуже пишався тим, що татко обороняє Україну. Щодня чекав від нього дзвінка, а найбільше — його повернення. Як би важко не було під час ротацій, поліцейський телефонував з хорошими і світлими новинами, особливо для старенької матері. Її теж ніжно оберігав від усього негативу. Жінка до останнього дня не підозрювала, що син воює на передовій.

Попри обстріли, бійці намагалися максимально допомогти місцевим мешканцям вижити в умовах війни. Вони розвозили гуманітарну допомогу, отриману від тернопільських волонтерів.

Біля будинку поліцейського - маленька яблунька. Саджанець Тарас привіз на згадку з чергової ротації, аби посадити її біля своєї нової, такої бажаної оселі. Мріяв про свій сад, був хорошим господарем. Любов до землі ще з дитинства йому прищепили батьки. Навіть під час перебування на сході, як тільки мав змогу, копав грядочки, аби посадити бодай зелень, частував побратимів своїм борщем, а на Різдвяні чи Великодні свята, які доводилося проводити далеко від дому, готував бойовим товаришам традиційну страву.

Дуже тішився, коли врешті вдалося придбати своє житло за містом та клаптик землі. Помешкання доводив до ладу своїми руками, планував запрошувати друзів, насадити городини, а біля яблуньки поставити гойдалку...

У власній домівці вдалося пожити лише 4 місяці. Життя бійця обірвалось раптово. Квітневу тишу розірвав вибух: ворожий артилерійський снаряд влучив на позицію, де перебували тернопільські поліцейські. Страшна та несправедлива смерть зруйнувала усі плани на життя, забрала в України її воїна, в старенької мами - сина, в дружини — чоловіка, а в сина — батька.

Людина не вмирає. Вона живе стільки, скільки її пам'ятають. Вдячну пам'ять про Тараса зберігатимуть усі, хто його знав, працював поруч із ним, товаришував та мріяв про щасливе майбутнє у вільній країні.

Відділ зв'язків з громадськістю обласної поліції

Духовний гімн України вперше виконали у Тернополі у 1885 році

...І сьогодні, як і 137 років тому, передана у вічний спадок рідній нації молитва залишається надзвичайно актуальною:

«Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни»...

Відомий український письменник і громадський діяч Олександр Кониський влітку 1884 р. відвідав Львів, де його сердечно приймали як посланця з Великої України. Під псевдонімами «Перебендя», «Верниволя» він друкував свої численні прозові твори, патріотичні вірші в галицькій пресі.

Перебуваючи у Львівській духовній греко-католицькій семінарії, О. Кониський по-дружньому розмовляв із семінаристами, спонукав їх до праці для свого народу та до «любові України—неньки». В той час у Львівській духовній семінарії було створено комітет для підготовки і видання збірника пісень та хорових творів українських композиторів, який вирішено було назвати «Кобзар». Комітет звернувся до Миколи Лисенка з проханням надіслати твори. Не маючи адреси композитора, семінаристи вислали цей лист О. Кониському.

У листі, зокрема, писали: «Ходить нам найбільше о те, щоби ми заспівали між українською родиною пісні, з котрих повіяло б новим життям, новими думками, новими шляхетними чуттями. Попри співи і пісні народні ліричного, любовного змісту, хай ідуть й інші нові пісні між народ».

Далі вони просили покласти на музику твори І. Франка, О. Кониського.

У листі-відповіді О. Кониський пише: «Я написав «Молитву українських дітей», а Лисенко завів її в ноти і прибрав дуже хорошу музику, котра тут усім дуже подобалася. На лихо, у нас не можна її надрукувати (за Емським указом 1876 в Російській імперії заборонено публікацію книжок українською мовою), а, на нашу думку, варто було б той гімн розповсюдити і в селах і в школах Галичини».

«Молитву» з нотами Кониський вислав до Володимира Шухевича з проханням, щоб видання було не розкішним, але якомога дешевшим, щоб і селяни могли його придбати, а гроші використати на видання «Кобзаря».

У відповіді В. Шухевич повідомляв про домовленість з літографією, умови і суму оплати за цю роботу. Він намагався делікатно повідомити про складність твору для дітей: «Позвольте тепер, що вискажу погляди наших людей на композицію. Она, як така, — прекрасна, але для дітей трудна до вивчення напам'ять. Темпо заповільнено. Я пробував своїх вчити — не здужали; Вахнянин хотів вивчити в школі, так на хлопцях було спізнати, що душа їх жару бажає. Тож розкажіть про се Лисенкові — яка його в тім думка. Она, яко молитва, — прекрасна, тільки не вкорениться між дітьми».

Автори не могли залишити поза увагою логіку зауважень про цей твір таких тямущих і авторитетних людей, як В. Шухевич та відомий галицький композитор А. Вахнянин.

В дуже стислий час у музичну фактуру твору були внесені деякі зміни, автори відмовилися від призначення його для дітей і перевели його на жіночі голоси. На початку червня 1885 р. «Молитва» була надрукована у львівській літографії.

2 серпня «Молитва» була вперше виконана в Тернополі на літературно-музичному вечорі, проведеному з нагоди мандрівки львівських студентів на Поділлі. На цьому вечорі був присутній І. Франко, який залишив відгук про цю подію: «...Гімн той перший раз був виспіваний у Тернополі на вечерку під час мандрівки академічної молодіжі і визнав загальне одушевлення, надіятись треба, що той гімн, як і другії композиції, широко і швидко розійдуться по нашім краю, а особливо найдуть доступ до наших читалень та хорів селянських і міщанських і причиняться знаменито до будження руського духа та гарячої любові до тої Руси-України — цілої, великої і нероздільної помимо всяких кордонів».

Цю «Молитву» виконав місцевий жіночий ансамбль під проводом дружини поборника українства, очільника НТШ Олександра Барвінського піаністки, співачки, як її називали «символ жіноцтва Тернополя», Євгенії з дому Любович, який виступив на вечорі і в якому тоді співала юна Соломія Крушельницька, чиє 150-річчя від дня народження ми відзначатимемо вже за кілька тижнів.

Так, із Києва через Львів, Тернопіль почав своє життя цей небуденний твір нашої культури.

Любов ЛЕВЕНЕЦЬ,
старша наукова співробітниця ТОКМ

Колектив КНП «Тернопільська комунальна міська лікарня №2»
з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть
завідувача діагностичного відділення, заслуженого лікаря України

ЗАЙЦЕВА Вячеслава Васильовича,

який пропрацював у колективі лікарні понад 20 років.

Пішла з життя людина прекрасної душі, відкритого доброго серця, висококваліфікований професіонал.

Він жив, радів світу і людям, які оточували його, рятував життя і здоров'я тернополян.

У скорботі низько схиляємо голови, молимось за упокій його душі.

Висловлюємо щирі співчуття родині і близьким, поділяємо біль та гіркоту непоправної втрати.

Вічна і світла пам'ять йому.

Свобода плюс Тернопільщина
Головний редактор Віктор УНІЯТ
46008, м.Тернопіль, вул. Живова,11, ТОВ «Редакція газети «Свобода». Р/р16380805000000026000624332, АТ «Райффайзен Банк Аваль» МФО 380805, код 21157527.

Приймальня.....23-55-02
Журналісти:
Галина Вандзеляк..... ..23-55-02
Андрій Вербіцький.....23-55-02
Зоряна Деркач.....23-55-02
Ольга Кушнерик.....23-55-02

Бухгалтерія.....23-55-02
Рекламна служба.....23-55-01
Дизайнери.....23-55-02
Власні кореспонденти:
Василь Тракало.....(0-244) 2-12-43
Чергова - Ольга КУШНЕРИК

Свідоцтво про реєстрацію Тр №686-286Р видане 17 грудня 2018 року. Індекси видання 61369, 40184.

Висловлювані авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами - лише на сторінках газети. Матеріали під рубрикою «Політична трибуна» надруковані на правах реклами. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

E-mail редакції:
reklama-svoboda@ukr.net
svoboda-te@ukr.net

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51. сайт www.a-print.com.ua
Замовлення № 1056
Тижневий тираж 20050

Завершіть речення

Марія ЧАШКА:

«Зараз наша головна мета – перемогти і вижити!»

Її називають тернопільською амазонкою. Учителька української мови та літератури з понад 15-літнім стажем, очільниця ТВПУ ресторанного сервісу і торгівлі, депутат Тернопільської обласної ради та керівник фракції ВО «Свобода» Марія Чашка змінила аудиторію й депутатську залу – на службу у війську. Спільно з побратимами націоналістка з позивним «Калина» дає ворогу гідну відсіч на харківському напрямку.

- На війні час тече зовсім поіншому, - зізнається. — За день тут відбувається стільки подій, скільки в цивільному житті - за рік, а то й два. Емоційні гойдалки настільки великі, що не встигаєш все, що трапляється, переосмислити, прийняти, пережити, обдумати... А вранці — просто «обнуляєшся», щоб знову рухатися вперед, виконуючи обов'язки. І так з доби в добу, відклавши пам'ять й емоції на після перемоги.

У заступника командира 49-го окремого стрілецького батальйону ЗСУ «Карпатська січ» направду нема часу на довгі розмови. Тому завершити речення обіцяє у перервах між обстрілами. Відповіді надсилає голосовими повідомленнями через Viber. Між словами час від часу чути вибухи...

Війна це...

- ...точно не моє. З великим задоволенням була б просто мамою трьох дітей, пекла б улюблені торти, вирощувала б троянди та займалася улюбленою роботою. Звісно, могла б, як і багато-хто, просто виїхати за кордон. Але... Не захотіла. Бо коли ворог приходить на твою землю, то немає значення, хто ти за фахом, скільки тобі років і якої ти статті. Значення має тільки одне: що ти ще можеш зробити для перемоги.

Все, що тебе не вбиває...

- ...робить сильнішим. Тут - у прямому сенсі. Ти або з кожним днем стаєш сильнішою, або - помираєш. Третього не дано. Для цивільної людини, яка раніше ніколи не брала участі в бойових діях, потрапити на війну означає цілком змінити себе. Розібрати себе по шматочках — і наново скласти зовсім іншу людину, здатну виконувати військові задачі. А повернувшись з війни, знову розкласти себе на частинки і зібрати, ніби пазл, але вже цивільну людину. Правда, часу, щоб скелет зміцнів, обріс м'язами, рани в душі затягнулися - треба доволі багато. З війни в цивільне життя повертатися набагато складніше, ніж з цивільного життя пірнати у війну.

Моя війна почалася...

- ...у 2014-му, бо для мне це одна й та ж війна. Просто вже на іншому етапі. Моєму старшому синові тоді було 18 років. І ось він підходить й каже: «Ми ж завжди говорили з вами про те, що Україна в нашому житті - понад усе. — Так, - відповідаю. - Ну, от я й вирішив, що мені треба йти в добровольчий батальйон захищати нашу Україну». Проковтнувши тоді всі материнські страхи та переживання, я допомогла йому зібратися. І він пішов у добробат. Розуміючи, що не можу просто сидіти й чекати, почала волонтерити.

У «Карпатську січ»...

- ...приїхала в 2014-му як волонтерка, а повернулася в Тернопіль через два роки як заступник командира добровольчого батальйону. Прийняла військову присягу. Підписала згодом контракт зі ЗСУ. Пройшла шлях від рядової до офіцера. Навчилася всього: від польового бою до штабного керування.

Перші втрати підрозділу...

- ...Олексій Черцов. Наш друг «Піонер» загинув на початку 2015-го в Пісках. Тоді чомусь вирішила, що більше ніхто не загине. Просто не може. Дуже хотіла вірити в це. Помилилася. Втрат, на жаль, було ще багато. Важких. Бо ця війна в стократ кривавіша й лютіша за всі війни, що знав світ.

Ніколи не зітреться з пам'яті...

- ...повідомлення про загибель нашого командира батальйону Олега Куцина. Болить і болітиме. Це дуже велика втрата для армії та України. Він був мужнім і професійним воїном, талановитим комбатом, справжнім батьком для військовослужбовців, Людиною з великої букви.

До росіян відчуваю...

- ...холодну лють. Усвідомлюю, що не можна недооцінювати ворога. Добре розумію, проти кого воюємо. І те, що Україна не тільки обороняється, а й успішно контрнаступає, - вже вважаю дивом. Дивом, яке щодня творять, зокрема, й мої побратими. Якщо ж у нас буде ще більше високоточної далекобійної зброї, то зробимо абсолютно все, аби якнайшвидше перемогти й вигнати ворога з нашої землі.

У військових є...

- ...своя мода. Окрім шевронів підрозділів, вони носять ще й додаткові шеврони. Оригінальні. Смішні чи знакові, котрі написами підкреслюють їхнє ставлення до цієї війни світів та ідеологій. Війни не тільки за територію чи економічні інтереси, а, найперше, за виживання української нації.

Армії потрібні...

- ...вмотивовані бійці, які готові захищати свою країну, незважаючи ні на що. Бо коли в людини є мотивація, то вона здатна на все задля спільної перемоги. А решта — деталі.

Військовозобов'язані, що тікають за кордон...

- ...не чоловіки. Так, люди є різні. Не всі можуть воювати, але це не заважає їм, приміром, волонтерити чи ремонтувати техніку для військових, чи тримати економічний фронт. На війні для кожного, незважаючи на вік, стать, знайдеться своє місце.

Жінок в армії...

- ...дуже багато. Різних спеціальностей, а не тільки кухарів чи медиків. Чого тільки варті наші танкістки, снайперки. В українок купа талантів, а їхньому терпінню, витривалості й наполегливості інколи заздрять навіть найсильніші чоловіки. Та й історія знає чимало прикладів сміливості українок. Їхньою внутрішньою силою захоплювався і продовжує захоплюватися світ.

Військова форма...

- ...дуже потрібна жінкам, бо анатомічні особливості таки мають значення. Вона повинна бути зручною, комфортною, бо від того залежить можливість рухатися. Це - з одного боку. А з іншого — жінка завжди залишається жінкою. Навіть на війні. Їй важливо, де б не перебувала та в яких умовах, виглядати вродливою, а не почуватися так, наче вдягнула мішок й підперезалася гілячкою. Форма для жінки важлива. І ходять чутки, що її вже тривалий час розробляють і шиють.

Побут на війні

- ...дуже різний. Від найбільш неприємних моментів, коли прокидаєшся від того, що обличчям повзе миша, до — наявності теплої води та електрики в розетці, що вже гарантує мінімальний комфорт. Багато в чому побут залежить і від пори року, і від роду військ та місця розташування військової частини або підрозділу... Та людина до всього пристосовується. Бо на війні головне не побут, а - вижити.

Цієї війни могло б не бути, якби...

- ...в 1991-му до влади прийшов націоналіст. На жаль, цього не трапилося. І в нас не було достатньо сильної політичної волі, щоб підтримувати мову, культуру, економіку, армію, що, врешті, й стало однією з причин початку повномасштабної російсько-української війни.

Переговори...

- ...неможливі. Жодні. Домовлятися з ворогом зараз може, напевне, тільки зрадник. Мусимо йти до цілковитої перемоги. А вона можлива тільки тоді, коли росія не просто відійде до кордонів 1991-го, а почне тріщати по швах. Допоки ж матимемо такого сусіда - жодного спокою нам ніколи не буде.

Війна навчила мене...

- ...ще більше любити життя, рідних, близьких та берегти всіх тих і все те, що дороге й важливе.

Родина мене...

- ...чекає, розуміє, підтримує і дуже-дуже скучає. Вірю, що зовсім скоро війна завершиться нашою перемогою, ми всі побачимося, міцно-міцно обіймемо одне одного, щоб більше ніколи на довго не розлучатися.

Ніхто не може...

- ...зробити нас щасливими, якщо ми самі себе не зробимо щасливими. І в кожному моменті нашого життя, куди б не закинула доля й які випробування не підкинула б, треба відшуковувати те, що додає сили, позитиву, радості, або просто - надії.

У важкі хвилини...

- ...мене заспокоює Леля. Ця сіра киця прибилася на наші позиції. Була худа й виснажена, тільки очі — великі, майже на півголови. Я погодувала її, погладила і з того часу ми — разом. Вона дуже добре відчуває мене. Коли особливо складно й надто велике емоційне напруження, стрибає на коліна чи тулиться до шиї і муркоче. Пухнасте заспокійливе.

З війни...

- ...неможливо повернутися. Дуже часто чула цю фразу, але зрозуміла її аж тепер, коли за плечима - значний бойовий досвід. Ніхто і ніколи не повертається з війни повністю. Ти завжди залишаєш там частинку себе. І чим складніша ситуація, чим більше втрат, напруги та емоцій, тим більшу частинку себе залишаєш там.

Після перемоги...

- ...найперше, проведу максимум часу зі своїми дітьми. Обговоримо все те, що не встигли за цей період обговорити. Потім поїду в гості до своїх бойових побратимів. А це, на хвилинку, близько 20 країн світу й уся Україна. А далі житиму й робитиму все можливе для процвітання своєї країни. Та це буде після війни. А зараз наша головна мета — перемогти і вижити!

Ніка РОЗУМОВИЧ

Михайло ГОЛОВКО:

«Я не хочу, щоб ця війна переходила на майбутні покоління. Наше завдання — завершити її перемогою»

(Продовження. Поч. у №52)

- Ви неодноразово порушуєте питання щодо заборони діяльності церкви московського патріархату в Україні.

- Ми не можемо цього питання вирішити на рівні місцевого самоврядування, тому що є Конституція, є закон про віросповідання, відповідно до яких всі релігійні громади мають право на існування. Єдиний спосіб — визнати релігійну громаду ворожою, незаконною. Це питання національної безпеки. Ми не зможемо виграти війну, якщо не переможемо на духовному фронті, поки в нас буде «рускій мір», їхня церква і п'ята колона.

Я не хочу, щоб ця війна переходила на майбутні покоління, на наших дітей. Наше завдання - завершити її перемогою.

Якщо ми повернемо території, але не вирішимо питання московського патріархату в Україні, то це буде піррова перемога, адже наші душі залишаться в московському полоні, а це — велика поразка для нас і для майбутніх поколінь.

— Ви невтомно приділяєте увагу темі родинних цінностей. Для вас, очевидно, це значуще поняття. Ви незмінно активні у переконаннях щодо неприйняття окремих пунктів Стамбульської конвенції, незважаючи на певні умови щодо України.

— Родина — це наш фундамент, джерело сили і натхнення. І ті предки, які за нами стоять, які дивляться на нас з небес, — не заслуговують на сумніви в одвічних переконаннях.

Тому дуже переживаю, коли ми

докладаємо всіх зусиль, щоб перемогти в цій війні, а різні глобалісти, неомарксисти, нові ліберали нав'язують всілякі збочення, піднімають питання одностатевих шлюбів, проштовхуючи Стамбульську конвенцію через парламент. Все це дуже підступно.

Рада церков засудила ратифікацію документа, а вони далі просувають тему гендерів, розповідають, що можна міняти стать. Усе це — абсурд, який має на меті знищити традиційну сім'ю, родину, майбутнє. Тому ми ведемо війну на два фронти. Один — це війна з москвою, а другий — це внутрішній. Мене сильно дратує, коли хлопці віддають життя, коли вся країна працює на перемогу, а в той час крізь задні двері заносять в хату отруту і хочуть знищити нас зсередини.

На фронті оберегами наших Героїв є родинні фото, які вони носять при собі. Пишаюся нашою здатністю вміти зберігати одвічні родинні цінності і нести їх крізь віки.

Суть цієї споконвічної істини ворог намагається перекреслити. Та йому ніколи це не вдасться, бо ми продовжуємо торувати стежину добра і любові, шанувати свій рід, свою землю, берегти пам'ять свого народу, з якого рушили в життя нащадки і тепер твердо стоять на сторожі кордонів — як географічних, так і духовних.

— До речі, про дослідження роду. Ваш особистий родовід. Чи працюєте ви над його вивченням?

- Так, звісно. Уже досліджені родинні гілки, що сягають 11-го покоління. Кілька років шукаємо в архівах, в церковних книжках, адже там є записи про шлюб, народження, хрестини. Це - копітка робота. Я досліджую не тільки свій родовід, а й дружини, щоб інформацію про коріння наших дітей зберегти у максимально повному обсязі.

Сам процес дуже цікавий. Розкривається багато фактів. Приміром, знайшли документи з часів німецької окупації. Тоді видавали посвідчення з фотокартками із зазначенням професій. Тож можна дізнатися не лише дату народження, шлюбіу, а й те, чим людина займалася. Які таланти мали наші далекі родичі. Також вразило, що на світлинах у тих німецьких посвідках наші пращури одягнені у вишиванки.

Впевнений, що родовід буде гідним подарунком дітям і пам'яткою на майбутнє.

Розмовляла Оксана ЧМИЛЕНКО

Чи можна про наше страшне сьогодення сказати влучніше, ніж ще за життя це зробив Блаженнійший?

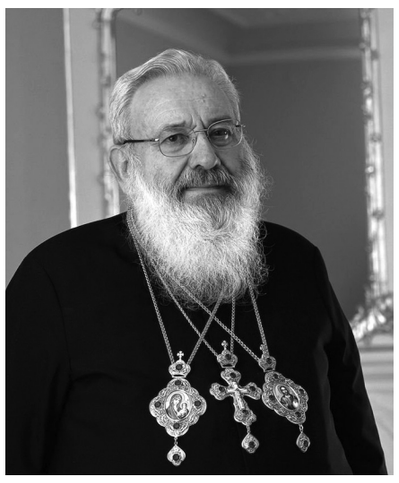

Шостий рік пішов з часу відходу у вічність колишнього глави Греко-католицької церкви кардинала Любомира Гузара. Але він і надалі залишається моральним авторитетом мільйонів українців: християн і представників інших релігійних конфесій, віруючих і атеїстів. Він не тримався за титули та важелі впливу — у 2011 р. кардинал добровільно подав у відставку. Його цитати, вислови і надалі залишаються актуальними, деякою мірою, пророчими. Чи можна про наше сьогодення сказати влучніше, ніж ще за життя це зробив Блаженнійший?

«Сьогодні війна в Україні справедлива, тому що вона оборонна, і ми, як християни, маємо право оборонятися. Звичайно, можемо і не оборонятися, я можу сказати: ти мене вдарив по лівій щоці, а я тобі підставляю праву. Але це завжди вибір, і ми можемо вибирати оборону, особливо коли у нас є зобов'язання перед тими, з ким живемо і кого любимо».

«Не ми є агресорами, ми боронимося».

«Якщо держава думає про напад, про агресію, то вона становить небезпеку для всіх інших. Навпаки, розвиток збройних сил для захисту життя і прав своїх громадян сприяє зміцненню бажання миру, загального добра. Досвід показує, що в країнах, які піддавалися агресії, гинуло багато людей, у яких не було чим захищатися (наприклад, від бомбардувань)».

На думку архієпископа Любомира Гузара, Україна подолає війну завдяки любові свого народу.

«Наших людей живить ідея любові до свого народу. Скільки людей взяли до рук зброю, яку вдалося придбати завдяки жертовності громадян, щоб боронити свої права. За тими відважними людьми стоять мільйони, які в різні способи, але захоплені тою самою ідеєю, з вражаючим запалом, винахідливістю і готовністю доповнюють усе те, чого тимчасово бракувало».

«Дивним чином війна, яка мала б нас зруйнувати, стає причиною духовного і матеріального зростання, що дарує нам надію на збройну перемогу, а ще важливіше — на здійснення нашого всенародного бажання бути нормальною, справді самостійною державою. Ми щасливий народ, бо маємо провідну ідею».

«Існування такої ідеї і наше щире бажання її сьогодні здійснювати після багатьох десятиліть змагань — це та сила, яка, за словами нашого поета Івана Котляревського, кріпить нас навіть у найскладніших обставинах: «Любов к Отчизні де героїть, там сила вража не устоїть, там грудь сильніша од гармат».

«Володимир гундяєв (глава Російської православної церкви), коли приїжджав в Україну, любив розповідати, що ми з росіянами «єдиний народ»... Так, ми багато разів це чули, він на цьому дуже наполягає... Я себе так ось запитую, ну, який мені брат Іван Грозний чи Петро І, або Катерина ІІ, або навіть теперішні Медведєв чи Путін? Ну, які вони мені брати? Тим більше, якщо згадати, що вони впродовж століть діяли супроти нашого народу... Твердити про «єдиний народ» — дуже й дуже, так би мовити, натягувати дійсність, це якось навіть смішно звучить».

«У ХХ столітті ми вже мали ленінізм, сталінізм, гітлеризм... Усі вони робили одне й те саме, і всі вони програли. Вони не розуміють людської істинної природи, тому втрачають. Людей можна тимчасово застрашити, але скорше чи пізніше людина усвідомлює, що стається і набирає достатньої відваги, аби протидіяти».

«Росія — це не союзник, а ворог. Як Україна виглядає у війні з росією? Виглядає вона жертвою чи переможцем? Усе залежить від нас. Тепер ми повинні зібрати наші сили і усвідомити всю небезпеку, яку несе ця війна. Те, що відбувається з боку росії, — це ворожнеча і бажання домінувати. Росія — це не союзник, а ворог. Так вони самі себе подали і подають далі. Це показує нашому народові, що порятунок — у наших руках. Чи повинні ми пробачити росії цю агресію? Чи настав уже для цього час? Ми, як християни, повинні прощати всім. Але також повинні захищатися. Пробачити — не значить віддати себе на поталу. Ми не повинні виховувати в собі дух ненависті, але маємо свідомо захищати свої права. Ми також повинні вживати всіх можливих заходів, щоб показати росії, що ми — це ми.

Може скластися враження, що я скажу зараз щось дивне, але це не так: Росія більше шкодить собі. Пам'ятаю, років двадцять тому в Києві була вистава про те, що українці і росіяни — братські народи. Сьогодні люди сміялися б. росія своєю поведінкою довела, що вона не вважає себе братнім народом, а хоче домінувати. Це не породжує благородних почуттів до Росії.

Ми повинні оборонятися, поки триває агресія і, на жаль, маємо робити це ціною життя наших військових.

Ми мусимо зрозуміти, що є різниця між миром і перемир'ям. Перемир'я — то є пакт неагресії. Але не це бажана розв'язка. Щоб досягти миру, обидві сторони мусять його прагнути. Не може бути так, щоб одна сторона хотіла миру, а інша робила послугу: ну, добре, не будемо на тебе нападати. То лише перемир'я. Там, де тільки одна сторона бажає миру, його не буде. Псевдомир нам практично нічого не дасть. Може, на 2 тижні перестануть стріляти, а пізніше знову почнуть.

Росія має усвідомити: або війна, або мир. І якщо війна, то вона буде однаково страшною для всіх. І не факт, що росія виграє цю війну. Ми знаємо приклади Беніто Мусоліні, Адольфа Гітлера. Гітлер думав, що захопить все, що захоче, своїми військами. Але він програв. Те саме чекає на росію.

Інша розв'язка, розумна розв'язка — мир, який забезпечить спокій у цілій Європі. Чи росія до цього готова? Зараз виглядає так, що не дуже.

Я дивлюся на історію. Були Володимир Ленін, Йосип Сталін, радянська система. І ця система ще жива. Подивіться далі у минуле. Росія ніколи не була спокійною. Шкода, бо війна буде для російського народу нещасливою розв'язкою. Імперські амбіції нічого не дадуть цій країні.

Наші воїни боронять не виключно себе. Вони захищають усіх нас. Вони боронять не тільки Україну».

«Треба збудувати кордон, який чітко і ясно позначить: тут є ми, а ви — з другого боку. Там робіть, що хочете. Якщо вони хочуть свою імперію, нехай. Але нехай нам не перешкоджають жити, не роблять пакостей, нехай не вчиняють агресії, нехай не видумують якихось претензій, щоб зробити Україну частиною цієї імперії. Нехай нам лишать наш мир, спокій. А ми будемо будувати свою демократичну державу».

Володимир ЧИСТУХ

Майбутнє Криму:
як відбуватиметься відновлення українського півострова після деокупації

Повномасштабне вторгнення росії фактично розв'язало руки Україні щодо деокупації Кримського півострова. Якщо раніше Київ розглядав виключно дипломатичний шлях, то після 24 лютого 2022 року дедалі частіше в українському інформаційному полі лунають заклики до повернення анексованих територій військовим шляхом.

Українська влада не розглядає жодних компромісних варіантів врегулювання війни, який передбачав би територіальні поступки. Більше того, Україна вже почала думати про відновлення Криму після його звільнення від окупантів і має відповідну стратегію. Як відбуватиметься відновлення і подальший розвиток українського півострова?

Законодавчий фундамент

Під час саміту Кримської платформи Президент України Володимир Зеленський заявив, що зараз Україна разом із міжнародними партнерами створює законодавчий фундамент після деокупації. Крим буде інтегрований до Європи разом із усією Україною. На півострові розвиватимуть порти, сільське господарство, підприємництво, медицину, освіту, впровадять сучасну цифрову систему держпослуг.

Президент нагадав, що до окупації в Криму не було репресій з боку влади, а відновлення Україною контролю за півостровом стане «історичним антивоєнним кроком у Європі».

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба під час Кримської платформи зазначив, що деокупація Криму слугуватиме чітким сигналом для диктаторів з усього світу про те, що через порушення норм мирного співіснування на них чекає жорстка реакція всього світу і зрештою поразка.

Ще одне важливе юридичне питання - статус росіян, які приїхали на територію українського півострову незаконно. Ця цифра коливається в межах від 500 до 800 тисяч.

Таміла Ташева, постійна представниця Президента України в Автономній Республіці Крим під час брифінгу в медіацентрі «Україна-Укрінформ» заявила, що вже працює робоча група в рамках економічного відновлення Криму.

«У межах робочої групи ми напрацьовуємо правові рамки державного устрою на території півострову Крим. Чи це буде регіон України, чи це буде Республіка Крим — ще буде визначатися. Наша думка, що Севастополь мав окремий статус через російський наратив. Ймовірно, це буде переглядатися... У цьому документі поки що не побачите питання про право власності чи націоналізації майна, яку здійснив агресор. Також поки не вирішені питання амністії, люстрації чи кадрового резерву, а також тієї шкоди, якої завдала росія Криму», — заявила вона.

Пізніше буде презентовано більш детальний план економічного відновлення Криму.

Відновлення інфраструктури

Після деокупації Криму інфраструктура має виконати два завдання: реінтеграція півострову з іншими регіонами країни та з усім світом. Тому у фокусі Уряду — дороги та швидке залізничне сполучення з півостровом. Про це розповіла Олександра Азархіна, заступниця міністра інфраструктури. Вона додала, що кримчанам доведеться багато чого надолужувати: діджиталізація, реформи підписання Угоди про асоціацію з ЄС в Криму просто утрачені.

«Ми також розглядаємо створення авіахабу в Криму. Бо від закритого простору над півостровом втрачає не лише Україна, а й низка авіаперевізників. Це питання не лише коштів, але й сполучення з усім світом», — наголосила вона.

Олександра Азархіна сказала, що для вирішення інфраструктурного питання, необхідно вже думати про демонтаж Кримського мосту: «Він не має права на існування. Ми хочемо використовувати Азовське море не як внутрішнє море, а як повноцінну морську артерію, від цього мосту постраждала наша флора і фауна».

Форпост безпеки

Переважна частина експертів переконані, що після звільнення від окупації Крим не може бути демілітаризований, бо півострів — стратегічно вигідний плацдарм для контролю безпеки в Чорному морі. Таку думку озвучила Аліна Фролова, заступниця міністра оборони України (2019-2020), заступниця голови правління Центру оборонних стратегій.

Наразі у Криму розташовуються ракети такої дальності, що можуть досягнути будь-якої європейської столиці. Також експерти не виключають можливість розташування там ядерних снарядів — окупанти відновили відповідну інфраструктуру та забезпечили функціонування відповідних військових підрозділів.

«У Криму мають розташовуватися ЗСУ та ВМС України. Ми не хочемо, щоб наш півострів розглядали лише як військову базу. Ми переконані, що економіка в Криму від цього лише постраждає. Тому розглядаємо варіант поєднання форпосту безпеки й економічної стабільності... Будемо раді там вітати наших партнерів по НАТО та не лише по НАТО. Ми хотіли б бачити на території півострову мультинаціональну присутність», — наголосила Аліна Фролова.

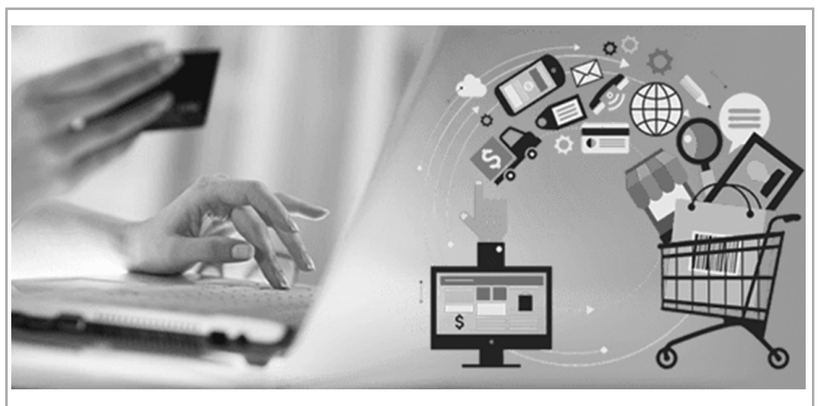

Інтернет-торгівля збагачує шахраїв

Впродовж минулих вихідних працівники поліції задокументували чимало фактів шахрайств, вчинених щодо жителів області, які мали намір продати чи купити різні товари.

Аферисти діяли за різними схемами: одні просили передоплату за товар, інші - надсилали фішингові посилання, за допомогою яких отримували доступ до банківських карток людей.

Двоє потерпілих ввели реквізити своїх електронних гаманців та за лічені хвилини отримали сповіщення про списання заощаджень: жителька Збаража втратила 2293 гривень, а тернополянин - 3602 гривень.

Ще п'ятеро заявників самостійно здійснили транзакції — як передоплату за бажане майно. Як наслідок, аферисти збагатилися на суму понад 12 000 гривень.

Відомості про події поліцейські внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань відповідно до статті 190 (шахрайство) Кримінального кодексу України.

Зазвичай шахраї пропонують передоплату, тобто «продавець» просить заплатити повну вартість або аванс. Отримавши гроші, зникає, блокує номер, не відповідає на особисті повідомлення або відразу видаляє акаунт.

Покупців має насторожити дуже дешева вартість — це теж трюк шахраїв.

Вберегтися від шахрайства можна, дотримуючись кількох простих правил. Завжди перевіряйте інформацію про покупця/продавця. Простий спосіб - ввести дані і номери телефонів в рядок пошуку на будь-якому пошуковому ресурсі і перевірити, чи є відгуки в мережі. За жодних обставин не повідомляйте дані своїх карток (паролі, дані з SMS-повідомлень, які приходять на ваш номер). Не розголошуйте реквізити картки.

Вас просять провести будь-які дії з карткою в банкоматі, щоб підтвердити зарахування коштів? Не піддавайтеся на вмовляння! Не відправляйте передоплату, не перевіривши дату реєстрації акаунта на ресурсі.

Обов'язково перевіряйте номер телефону. Зазначений в оголошенні може відрізнятися від того, з якого вам будуть передзвонювати.

Ще одна жителька області потрапила у шахрайську пастку за інших обставин. Вона мала намір приїхати з Іспанії додому — на Чортківщину. Знайшла в Інтернеті оголошення від перевізника, домовилася з ним по телефону і на вимогу останнього перерахувала 6 тисяч гривень. В обумовлений день намагалася зв'язатися — телефон був вимкнутий. Відтак жінка, сидячи на валізах, збагнула, що її обшахраювали. Зараз поліцейські намагаються встановити особу цього пройдисвіта і радять користуватися послугами лише перевірених перевізників.

Скільки вартує судитися?

■ Часто людям доводиться захищати свої права у суді. Для багатьох стає несподіванкою сплата судового збору, почасти - це доволі відчутна сума. Отже, скільки треба платити?

Це питання регулюється Законом України «Про судовий збір». Розмір судового збору залежить від прожиткового мінімуму. У 2022 році для працездатних осіб він становить 2481 грн. Отже, від цієї суми будуть обраховані ставки судового збору у цьому календарному році. Розмір судового збору може розраховуватися у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

Так, за подання до суду позовної заяви майнового характеру — це будь-які справи, що стосуються майна: будинків, земельних ділянок тощо, судовий збір становить 1 відсоток від ціни позову (тобто вартості майна), але не менше 992,40 грн та не більше 12 405 грн.

При поданні позовної заяви немайнового характеру, наприклад: розірвання шлюбу, визначення місця проживання дітей, позбавлення батьківських прав, захист честі і гідності тощо, судовий збір становить 992,40 грн.

За подання апеляційної скарги — 150 відсотків ставки, що підлягала сплаті при поданні позовної заяви, але не більше 37 215 грн.

За подання касаційної скарги — 200 відсотків ставки, що підлягала сплаті при поданні позовної заяви, але не більше 49 620 грн.

За видачу судом документів судовий збір може бути різним, залежно від того, який саме документ потрібен (наприклад, повторна видача копії судового рішення, видача в електронному вигляді копії технічного запису судового засідання тощо).

Проте, згідно із законодавством, є окремі категорії громадян та справ, коли особи звільняються від сплати судового збору. Наприклад, не сплачують судовий збір: позивачі - у справах про стягнення заробітної плати та поновлення на роботі; позивачі - у справах про стягнення аліментів; позивачі - у справах про відшкодування матеріальних збитків, завданих внаслідок вчинення кримінального правопорушення; особи з інвалідністю I та II груп; виборці - у справах про уточнення списку виборців; учасники бойових дій, постраждалі учасники Революції Гідності, Герої України - у справах, пов'язаних з порушенням їхніх прав; заявники - у справах за заявами про встановлення факту народження або смерті, поданих у зв'язку із воєнним станом, надзвичайним станом, збройною агресією, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією території України, надзвичайними ситуаціями природного чи техногенного характеру. Цей перелік не є вичерпним.

Крім того, Закон України «Про судовий збір» передбачає, що суд також може зменшити розмір судового збору або звільнити від його сплати, враховуючи майновий стан сторони. Для цього необхідно подати до суду відповідне клопотання і долучити докази, що підтверджують неможливість сплатити судовий збір.

Для отримання більш детальної інформації та роз'яснення прав, а також для отримання безоплатної вторинної правової допомоги (тобто допомоги у складанні позовної заяви, клопотання та представництва інтересів у суді) можна звернутися до Тернопільського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги за адресою: м. Тернопіль, вул. Шпитальна, 7.

Як отримати безоплатну правову допомогу в умовах воєнного стану

Допомога онлайн:

- за Єдиним контактним номером системи надання безоплатної правової допомоги — 0 800 213 103. За цим номером надаються консультації та роз'яснення з правових питань, додаткові відомості про надання безоплатної правової допомоги тощо. Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України безкоштовні;
- номер для дзвінків з-за кордону: +38 (044) 363 10 41 (вартість дзвінка з-за кордону за тарифами вашого оператора зв'язку);
- у мобільних застосунках «Безоплатна правова допомога»: https://bit.ly/3hwwgqR або «Твоє право»: https://bit.ly/3iorbkE;
- у месенджерах Телеграм: http://legalaid.gov.ua/telegram.html та Вайбер: http://legalaid.gov.ua/viber.html;
- у кабінеті клієнта на сайті системи надання безоплатної правової допомоги: https://cabinet.legalaid.gov.ua/;
- правові консультації також можна переглянути на довідково-інформаційній платформі правових консультацій «WikiLegalAid», що розміщена за адресою: https://wiki.legalaid.gov.ua.

41-річного тернополянина затримали за замах на вбивство

Зловмисник ножем вдарив у груди сусіда. Потерпілий у важкому стані — в реанімації.

До співробітників Тернопільського районного управління поліції надійшло повідомлення від жителів однієї з багатоповерхівок по вулиці Іванни Блажкевич у Тернополі про те, що під час конфлікту один сусід заподіяв ножове поранення іншому.

Виїхавши на місце події, поліцейські встановили, що 41-річний тернополянин, будучи у стані алкогольного сп'яніння, заподіяв ножове проникаюче поранення грудної клітки 31-річному сусідові. Конфлікт між чоловіками стався через те, що дружина зловмисника, яка теж була нетвереза, вийшовши на балкон курити, почала сваритися із сусідами поверхом вище. Старші люди зробили зауваження жінці, аби та не травила їх цигарковим димом. Тоді нетверезе подружжя накинулося з нецензурною лайкою на них. 31-річний чоловік, який перебував на вулиці, заступився за літніх людей, у результаті сам опинився в епіцентрі конфлікту. За словами очевидців, щойно потерпілий піднявся на поверх, аби з'ясувати стосунки з нетверезим сусідом, той вибіг з квартири з ножем у руці і завдав удару.

Тернополянина у важкому стані госпіталізували до реанімаційного відділення медичного закладу. Нападника затримали в порядку статті 208 Кримінально-процесуального кодексу. Відомості за цим фактом внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 2 статті 15, частиною 1 статті 115 (закінчений замах на вбивство) Кримінального кодексу. Вирішується питання про оголошення підозри та обрання запобіжного заходу, повідомили у відділі комунікації обласної поліції.

У дорожньо-транспортних пригодах, що сталися на дорогах Тернопільщини за минулі вихідні, травмувалися троє осіб, серед них - двоє підлітків.

В аваріях потерпіли дорослі і підлітки

28 серпня аварія сталася в селі Красне Чортківського району. На місці події поліцейські встановили, що житель селища Сатанів Хмельницької області, керуючи автомобілем ВАЗ-2107, не дотримався безпечної дистанції та допустив зіткнення із мотоциклом. Водій двоколісного транспортного засобу, житель села Красне, 2006 року народження, та пасажир, 2008 року народження, отримали травми та були госпіталізовані.

З травмами потрапив до лікарняного закладу житель села Золотники Тернопільського району, 1965 року народження. Чоловік кермував велосипедом. Про ДТП повідомила жителька Тернополя — саме вона допустила зіткнення з двоколісним транспортним засобом на дорозі в селі Золотники.

Вирішується питання про внесення відомостей за двома фактами до ЄРДР за частиною 1 статті 286 Кримінального кодексу.

Дві події, у яких потерпіли двоє жінок, сталися в Тернополі. Йдеться про нехтування правилами дорожнього руху особами, які пересуваються містом на електросамокатах та велосипедах. Поліцейські встановлюють зловмисників, один з яких на вулиці Білецькій наїхав на тернополянку, внаслідок чого потерпіла отримала тілесні ушкодження, а інший на велосипеді травмував місцеву жительку на бульварі Шевченка.

Відомості за даними фактами внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 1 статті 291 ККУ. Санкція статті передбачає штраф від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до двох років, або обмеження волі на строк до п'яти років, або позбавлення волі на строк до п'яти років.

Відділ комунікації поліції Тернопільської області

Заєць згорів у пожежі, яку влаштував селянин

■ Тепер винуватцю непереливки. 8 тис. грн збитків стягнув суд за спалення сухостою, внаслідок чого загинула дика тварина.

Колегія суддів Тернопільського апеляційного суду розглянула цивільну справу за апеляційною скаргою Андрія П. на рішення Збаразького районного суду від 31 травня 2022 року. Відповідно до цього рішення з нього стягнуто 8 тис. грн матеріальних збитків, завданих адміністративним правопорушенням — палінням сухої рослинності, що призвело до загибелі зайця русака.

Відповідно до матеріалів цивільної справи, 5 квітня 2020 року Андрій П., не маючи належного дозволу, підпалив суху рослинність на пасовищі неподалік с. Грицівці Збаразького району, внаслідок чого загинув заєць русак. Тобто чоловік скоїв адміністративні правопорушення, передбачені ч.1 ст. 77-1 (самовільне випалювання рослинності або її залишків), ч.1 ст. 87 (порушення вимог щодо охорони середовища перебування і шляхів міграції, переселення, акліматизації та схрещування диких тварин) КУпАП, про що 6 квітня 2020 року Державною екологічною інспекцією у Тернопільській області складено протокол. Постановою Держекоінспекції від 21 квітня 2020 року Андрія П. визнано винним у вчиненні вказаних адміністративних правопорушень і накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 600 грн. Відповідач постанову не оскаржив та оплатив штраф.

Однак, відповідно до «Такс для обчислення розміру відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства в галузі мисливського господарства та полювання (крім видів, занесених до Червоної книги України)», збитки за знищення зайця русака становлять 8 тис. грн. Таким чином, порушивши вимоги щодо охорони середовища перебування диких тварин, відповідач завдав державному мисливському фонду збитки в розмірі 8 тис. грн. У зв'язку з чим Тернопільська обласна організація українського товариства мисливців та рибалок (надалі ТОО УТМР) звернулась до суду із позовом до Андрія П. та просила стягнути з відповідача 8 тис грн. матеріальних збитків. Суд першої інстанції позов задовольнив.

В апеляційній скарзі Андрій П. просив у позові ТОО УТМР відмовити в повному обсязі та стягнути з цього товариства понесені ним витрати, насамперед - за послуги захисника.

Колегія суддів Тернопільського апеляційного суду дійшла висновку, що суд першої інстанції виніс законне та обґрунтоване рішення, яке узгоджувалось із нормами процесуального права, і підстав для його скасування немає. Тому апеляційну скаргу залишено без задоволення, а рішення Збаразького районного суду — без змін, повідомили у пресслужбі Тернопільського апеляційного суду.

Кредитна спілка «Народна скарбниця»
запрошує своїх членів на чергові загальні збори,
які відбудуться 04 жовтня 2022 року в приміщенні школи мистецтв об 11 год.
за адресою: вул. Січових Стрільців, 1, м. Борщів Тернопільської області.
Порядок денний:

1. Затвердження порядку денного.
2. Заслуховування та затвердження звітів спостережної ради, кредитного комітету, правління.
3. Заслуховування та затвердження висновку Ревізійної комісії.
4. Заслуховування аудиторського висновку.
5. Затвердження річної звітності;
6. Ознайомлення з бюджетом на 2022 рік та затвердження порядку розподілу нерозподіленого доходу, що залишився у розпорядженні КС «Народна скарбниця» за результатами 2021 року.;
7. Про визначення незалежного аудитора (аудиторської фірми) для підтвердження достовірності і повноти річної фінансової звітності за 2022 рік;
8. Обрання членів спостережної і ревізійної комісії кредитної спілки «Народна скарбниця»;
9. Про внесення змін до положень про органи управління (Положення про спостережну раду, про правління, кредитний комітет, ревізійну комісію) кредитної спілки «Народна скарбниця» та затвердження їх в новій редакції);
10. Про визначення організаційної структури кредитної спілки «Народна скарбниця» та делегування повноважень про затвердження організаційної структури спостережній раді кредитної спілки «Народна скарбниця»;
11. Про затвердження політики запобігання, виявлення та управління конфліктами інтересів кредитної спілки «Народна скарбниця»;
12. Про затвердження політики винагороди кредитної спілки «Народна скарбниця».

Довідки за тел. (097) 411-49-98.

Спостережна рада КС «Народна скарбниця»

Кредитна спілка «Самопоміч»
(код ЄДРПОУ 25350037)
повідомляє, що чергові загальні збори членів кредитної спілки відбудуться 03 жовтня 2022 року о 09:30
у приміщенні кредитної спілки «Самопоміч»
за адресою: 46008, Тернопільська область, м.Тернопіль, вул.Медова, буд.20,22

Реєстрація учасників загальних зборів проводитиметься за місцем проведення загальних зборів з 09:00 до 09:30.

Порядок денний загальних зборів:

1. Заслуховування та затвердження звітів спостережної ради, правління, кредитного комітету, звіту та висновку ревізійної комісії кредитної спілки «Самопоміч» за 2021р.
2. Затвердження річної фінансової звітності та результатів діяльності кредитної спілки «Самопоміч» за 2021рік.
3. Заслуховування аудиторського висновку, яким підтверджена річна звітність кредитної спілки «Самопоміч» за 2021 рік.
4. Обрання членів спостережної ради та ревізійної комісії кредитної спілки «Самопоміч».
5. Внесення змін до Положення про спостережну раду кредитної спілки «Самопоміч», Положення про ревізійну комісію кредитної спілки «Самопоміч», Положення про правління кредитної спілки «Самопоміч», Положення про кредитний комітет кредитної спілки «Самопоміч», шляхом затвердження цих положень в новій редакції.
6. Про делегування спостережній раді кредитної спілки повноважень щодо затвердження організаційної структури кредитної спілки; політики щодо запобігання, виявлення та управління конфліктами інтересів кредитної спілки; політики винагороди кредитної спілки.

Учасники загальних зборів повинні мати при собі паспорт громадянина України.

Телефон для довідок: (0352) 52 5768.

Спостережна рада кредитної спілки «Самопоміч»

«Нива» розпочала новий сезон із нічиєї

■ **28 серпня футбольний клуб «Нива» Тернопіль у стартовому турі чемпіонату Першої ліги у виїзній грі зіграв внічию із новачком Першої ліги представником Київщини вишгородським «Діназом».**

Поєдинок виявився доволі цікавим і жвавим,обидві команди намагалися здобути перемогу і мали для цього й відповідні моменти, але в багатьох випадках свою майстерність продемонстрували голкіпери команд.

Матч розпочався з розвідки. Трішки гостріше в перші хвилини діяли футболісти «Ниви», утім, дуже швидко гра стала рівною. Все ж таки у першому таймі вдалося відзначитися тернополянам. Футболіст «Діназу» у боротьбі у своєму штрафному майданчику підіграв рукою, що арбітр розцінив як привід для призначення 11-метрового. Пенальті чітко реалізував Руслан Дедух. Відігрався «Діназ» вже після перерви.

На 57-й хвилині за м'яч біля штрафної тернополян зачепився Владислав Клименко, який видряпав його у боротьбі з двома суперниками та пробив під ліву стійку — 1:1.

Команди ще мали моменти схилити шальки терезів на свою користь, але більше голів глядачі не побачили.

Після удару Андрія Малащука м'яч на десяток сантиметрів розминувся з воротами. Ще більш чудовий шанс забити тернополяни згаяли на другій доданій хвилині. Знову з таки стандарт (кутовий) і потужний удар головою з кількох метрів. Господарів виручила відмінна реакція голкіпера «Діназу».

МФК «Діназ» — ФК «Нива» — 1:1 (0:1).

Голи: В. Клименко (57) — Р. Дедух (41 пен.).

ФК «Нива»: Механів, Дударенко (Хруставка 89), Зінь, Кіричук, Соколов, Дедух, Дорошенко (Проців 79), Козак, Бей (Різник 79), Гатала (Малащук 70), Сухоручко (Вольський 89).

Як розповів головний тренер тернополян Андрій Купцов: «Враження від першого матчу дійсно непогані, тому що ми почали чемпіонат. І це велика подяка всім, хто причетний до цього. Це в першу чергу наші ЗСУ, керівників наших клубі, адже ви знаєте, що дуже багато клубів не можуть прийняти участь у чемпіонаті через деякі проблеми фінансові і територіальні. У нас теж стояло так питання, але, Слава Богу, знайшлися люди, інвестори, які взяли на себе таку відповідальність і продовжили життя клубу. Щодо гри, то дійсно, хотілося б кращого, але ви самі розумієте, що багато часу хлопці не грали. Ті матчі, які ми проводимо в підготовчий період, зовсім інші, ніж в чемпіонаті. Це інша психологія. Бажання у всіх є, але трішки не вистачає майстерності, десь взаєморозуміння між гравцями. Над цим треба працювати і з кожною грою ми будемо додавати. Щодо пропущеного м'яча, це наша помилка. Звичайно, суперник змусив нас її зробити. Вони бігли вперед, намагалися забити. Нема повного взаєморозуміння між нашими гравцями і це призвело до такого. Понадіялися один на одного і пропустили».

У наступному турі, 3 вересня «Нива» прийматиме львівські «Карпати», які у першому турі перемогли ФСК «Маріуполь — 3:0.

Визначився володар футбольного Суперкубка області

■ **24 серпня у Копичинцях відбувся футбольний поєдинок за Суперкубок Тернопільської області 2022 р. між командами «Агрон» з Великогаївської громади та «Медобори» із Зеленого.**

Під час поєдинку незначною перевагою володіли «агронівці», котрі кілька разів прикладалися до м'яча з середньої відстані — в цих епізодах надійно грав кіпер ФК «Медобори». Зрештою, у першому таймі гравці «Агрона» навіть зуміли відзначитися, однак асистент арбітра просигналізував про положення поза грою.

Долю поєдинку за Суперкубок вирішив єдиний гол, який на 72-й хвилині класним ударом з лінії штрафного майданчика забив півзахисник «Агрона» Дмитро Стриєшин — м'яч, вдарившись у поперечину, опустився за лінію воріт. Після взяття воріт команди розкрилися, і як одна могла зрівняти рахунок, так і інша — збільшити свою перевагу. Зокрема, на 85-й хвилині лише висока майстерність кіпера «Агрона» Руслана Мазура не дозволила побувати м'ячу у сітці воріт після удару оборонця «Медоборів» Ігоря Козовика. А на першій компенсованій хвилині вже страж воріт ФК «Медобори» Тимофій Шеремета витягнув м'яча з «дев'ятки» після майстерно виконаного удару зі штрафного новобранцем «Агрона» Андрієм Скакуном...

Асоціація футболу Тернопільщини нагородила двох кращих гравців матчу — Дмитра Стриєшина («Агрон») та Тимофія Шеремету («Медобори»). А кульмінацією спортивного дійства стало отримання переможцями Кубка. Його з рук першого заступника голови — виконавчого директора Асоціації футболу Тернопільщини Василя Заторського під звуки всесвітньо відомого хіта «We are the Champions» отримав капітан великогаївської команди Руслан Мазур.

«Агрон» (Великогаївська громада) — «Медобори» (Зелене) — 1:0 (0:0).
Гол: Дмитро Стриєшин (72).

Перша ліга: *результати і календар матчів*

■ **24 і 28 серпня відбулися поєдинки третього та четвертого турів у першій лізі чемпіонату Тернопільської області.**

24 серпня

ФК «Копичинці» — «Збруч-Агробізнес» (Підволочиськ) — 1:5 (1:2).
Голи: Віктор Сагайдак (19, з пен.) — Роман Кінделевич (2), Дмитро Чалий (45+1, 64, 90+1), Михайло Варіжук (49).

«Вікнини» (Вікно) — ФК «Бучач» — 2:1 (1:1).
Голи: Дмитро Познанський (42), Сергій Чабай (90) — Петро Гончар (44).

«Поділля» (В. Березовиця) — «Дністер» (Заліщики) — 0:1 (0:1).
Гол: Роман Голодрига (40).

ФК «Нараїв» — ФК «Галич» (Збараж) — 4:1 (1:1).
Голи: Сергій Онуфрейчук (45), Андрій Кульчицький (49, 68), Роман Кісіль (80) — Володимир Дишлюк (10).

28 серпня

«Дністер» (Заліщики) — «Фенікс» (Біла) — 3:0 (1:0).
Голи: Микола Пастухов (25), Володимир Леськів (72), Олег Тракало (90+3, з пен.).

«Галич» (Збараж) — «Поділля» (В. Березовиця) — 6:0 (3:0).
Голи: Андрій Білик (10), Михайло Купчак (11), Ігор Грішаков (15, 55), Роман Клос (61), Владислав Мацюк (70, з пен.).

«Збруч-Агробізнес» (Підволочиськ) — ФК «Нараїв» — 8:3 (5:1).
Голи: Михайло Варіжук (9, 38, 45, 47), Дмитро Чалий (17, 20), Віктор Крисоватий (78), Олексій Вдовин (81) — Роман Наконечний (24), Олег Мацеплюк (58, а/г), Андрій Кульчицький (75).

ФК «Копичинці» — ФК «Бучач» — 3:0 (3:0).
Голи: Назарій Сисюк (4), Ігор Гуменюк (15), Віталій Панило (45).

«Вікнини» (Вікно) — ФК «Борщів» (Борщівська ТГ) — 2:0 (1:0).
Голи: Дмитро Познанський (25), Ігор Барановський (53).

Календар матчів.
Перша ліга. Перше коло.

Тур 5. 4 вересня
ФК «Фенікс» (Біла) — ФК «Вікнини» (Вікно)
ФК «Борщів» — ФК «Копичинці»
ФК «Бучач» — ФК «Нараїв»
ФК «Поділля» (В. Березовиця) — ФК «Збруч-Агробізнес» (Підволочиськ)
ФК «Дністер» (Заліщики) — ФК «Галич» (Збараж)

Тур 6. 11 вересня
ФК «Галич» — ФК «Фенікс»
ФК «Збруч-Агробізнес» — ФК «Дністер»
ФК «Бучач» — ФК «Поділля»
ФК «Нараїв» — ФК «Борщів»
ФК «Вікнини» — ФК «Копичинці»

Тур 7. 18 вересня
ФК «Копичинці» — ФК «Фенікс»
ФК «Нараїв» — ФК «Вікнини»
ФК «Поділля» — ФК «Борщів»
ФК «Дністер» — ФК «Бучач»
ФК «Галич» — ФК «Збруч-Агробізнес»

Тур 8. 21 вересня
ФК «Фенікс» — ФК «Збруч-Агробізнес»
ФК «Бучач» — ФК «Галич»
ФК «Борщів» — ФК «Дністер»
ФК «Вікнини» — ФК «Поділля»
ФК «Копичинці» — ФК «Нараїв»

Тур 9. 25 вересня
ФК «Фенікс» — ФК «Нараїв»
ФК «Поділля» — ФК «Копичинці»
ФК «Дністер» — ФК «Вікнини»
ФК «Галич» — ФК «Борщів»
ФК «Збруч-Агробізнес» — ФК «Бучач»

Віталій Мандзин здобув «бронзу» під час літнього чемпіонату світу з біатлону

■ **Упродовж 25–28 серпня в Рупольдингу (Німеччина) відбувся літній чемпіонату світу з біатлону, де виступали також тернопільські спортсмени.**

26 серпня у фіналі суперспринту наш краянин Дмитро Підручний фінішував на 10-й позиції (0+0+1+2). Цього ж дня уродженка Тернопілля Анастасія Меркушина (0+0+0+0) здобула п'яте місце у фіналі жіночого суперспринту. А 27 серпня Олександра Меркушина у спринті юніорок також здобула 5 місце (0+1).

28 серпня жіночу програму на літньому чемпіонаті світу з біатлону завершувала гонка з масовим стартом, під час якої Анастасія Меркушина фінішувала п'ятою у фіналі жіночого суперспринту (0+0+1+0), у чоловічому мас-старті Дмитро Підручний виявився 18-м (2+2+0+1), а в гонці переслідування у юніорок Олександра Меркушина виборола восьмий результат (2+0+2+0).

Але перед тим, на літньому чемпіонаті світу з біатлону гонки переслідування юніорів, тернополянин Віталій Мандзин взяв «бронзу» (0+0+1+0).

«Всю гонку наш спортсмен, який, нагадаємо, ще минулого сезону виступав в юнацькій категорії, провів дуже зріло! Віталій не надто поспішав зі стрільбою, віддаючи перевагу точності і за чотири вогневих рубежі схибив лише один раз!», — так зазначили у Федерації біатлону України.

Віталій Мандзин вийшов з вогневого рубежу четвертим з відставанням у сім секунд від Онджея Манека. На останньому колі ж біатлоніст виграв боротьбу у суперника — на фініші він випередив чеха і посів підсумкове третє місце.

Великі нічиї і важка перемога. Календар матчів

28 серпня відбулися чотири матчі третього туру у Вищій лізі чемпіонату Тернопільської області.

«Кристал» (Чортків) — Футбольна академія «Тернопіль» — 3:3 (2:1).
Голи: Сергій Бутфінський (20), Іван Рудзевич (34), Микола Обліжок (48) — Максим Бугера (11), Володимир Кикіш (50, з пен.), Ростислав Ціх (67).

«Медобори» (Зелене) — «Агрон» (Великогаївська громада) — 2:2 (1:1).
Голи: Віталій Сакович (37), Олександр Музичук (48, з пен.) — Дмитро Стриєшин (30), Валентин Білик (66).

«Поділля» (Васильківці) — ФК «Трибухівці» — 3:2 (3:0).
Голи: Андрій Баліцький (8, 23), Олександр Грінько (45) — Ігор Щербаков (75, з пен., 77).

«Колос» (Бучач) — «Нива» (Теребовля) — 2:2 (1:0).
Голи: Іван Федчишин (8), Богдан Гевчук (66, з пен.) — Ігор Олексієнко (63), Володимир Дитиняк (84).

Календар матчів.
Вища ліга. Перше коло.

Тур 4. 4 вересня
ДЮСШ ФА «Тернопіль» — ФК «Нива» (Теребовля)
ФК «Трибухівці» — ФК «Колос» (Бучач)
ФК «Агрон» (Великогаївська громада) — СК «Поділля» (Васильківці)
ФК «Медобори» (Зелене) — ФСК «Кристал» (Чортків)

Тур 5. 11 вересня
ДЮСШ ФА «Тернопіль» — ФК «Медобори»
ФСК «Кристал» — СК «Поділля»
ФК «Нива» — ФК «Трибухівці»
14 вересня
ФК «Колос» — ФК «Агрон»

Тур 6. 18 вересня
ДЮСШ ФА «Тернопіль» — ФК «Трибухівці»
ФСК «Кристал» — ФК «Колос»
ФК «Медобори» — СК «Поділля»
21 вересня
ФК «Агрон» — ФК «Нива»

Тур 7. 25 вересня
СК «Поділля» — ДЮСШ ФА «Тернопіль»
ФК «Колос» — ФК «Медобори»
ФК «Нива» — ФСК «Кристал»
28 вересня
ФК «Трибухівці» — ФК «Агрон»

■ *Реклама*

Справи приватні

ПРОДАЮ

С/Г ТЕХНІКА

П. тракторні: обприскувачі 300; 400; 600 л; картоплесаджалку; картоплекопачку; сівалку; розкидач міндобрив; роторну косарку; грабарку; КЗН; культиватор міжрядний; плуги дво- і трикорпусні; капустяну саджалку; фрезу; дискову борону. Кінні: сівалку; косарку; копачку; плуг; грабарку; віялку. Тел.: (067) 288-71-29, (068) 032-53-61.

БУДМАТЕРІАЛИ

П. пісок жовтий для мурування, штукатурки, сіяний, білий для заливання, щебінь гранітний, сірий, білий, різних розмірів, камінь білий, грубий для мурування, цеглу червону, відсів гранітний, білий. Доставка по районах а/м ЗІЛ (8 тонн). Тел. (098) 195-09-94.

П. камінь білий, грубий на фундамент, огорожу, пісок білий, жовтий, відсів гранітний під бруківку, цеглу червону будівельну, щебінь білий, різних розмірів, гранітний - 5х20 — для заливання. Доставка ЗІЛ (Довгий), 8 тонн по районах області. Тел.: (068) 82-16-443, (098) 950-16-07.

П. металочерепицю, профнастил, усі комплектуючі до дахів; водостоки, плівки, утеплювачі, сходи на горище. Гуртові ціни. Виїзд, замір та проектування, безкоштовна доставка. Тел.: (067) 381-45-08, (096) 132-84-04.

П. паркани металеві: жалюзі паркан, ранчо паркан, штахетник, парапети, металеві шапки на стовпи. Ціни помірні. Розрахунок і доставка безкоштовні. Тел.: (067) 381-45-08, (096) 132-84-04.

П. стелі натяжні (в-во Німеччини), велика гама кольорів, монтаж — 1 день, 10 років гарантії. Тел. (067) 705-86-10.

П. вапно будівельне, фасоване; керамзит в мішках, фасоване; щебінь гранітний; висівка гранітна. Можлива доставка. Тел. (067) 845-38-08.

П. фарбуємо дахи корабельною фарбою, покриваємо куполи під «золото», фарбуємо фасади, металеві конструкції, башти, покриваємо алюмоцинком. Свід. серія И, №085873 від 07.03.2012 р. Тел. (097) 133-48-20.

П. вапно гашене, негашене, цемент М 400, М 500, пісок, щебінь, цеглу, газоблоки, камінь, керамзит, пінопласт. Доставка. Тел. (067) 350-38-83.

КУПЛЮ

П. ВРХ (велику рогату худобу), телята і лошата. Дорого. Можливе перевезення худоби. Тел.: (067) 811-09-35, (066) 757-68-41, Тарас.

П. автомобілі: ГАЗ, ВАЗ, «Москвич», «Таврію», «Славуту», іномарки, буси в будь-якому технічному стані. Можна без документів. Тел. (098) 604-45-44.

РІЗНЕ

П. виготовляємо ковані вироби: брами (від 800 грн./м), огорожі (від 800 грн./м), перила, решітки, дашки, сходи (від 1000 грн./сходинка), ворота гаражні, двері, гойдалки, лавки. Ковані елементи. Дизайнерська розробка. Монтаж, доставка. Виконуємо євроремонти. Реставрація старих брам. Свід. №2867718565 від 18.05.2003 р. Тел. (067) 909-79-74.

П. Інформація: пам'ятники. Заливання могил з «нуля». Виїзд у райони. Тел.: (097) 774-85-35, (050) 735-27-01.

Вважати недійсним

П. втрачене свідоцтво про здобуття повної загальної середньої освіти, видане загальноосвітньої школою І-ІІІ ст. с.Кобзарівка Тернопільської міської ради, Тернопільської області в 2021 р. на ім'я Маньовський Олег Васильович.

Реклама у «Свободі» Тел.:(0352) 23-55-01

astramia.com.ua
Медичний центр
Лікування алкоголізму та куріння
Психіатрія, неврологія, рефлексотерапія
Народна та нетрадиційна медицина
Лц. АВ №511224 від 17.12.2009 р. видана МОЗУ
АМ4
(0352) 51-50-00
м.Тернопіль, вул. Малишка.2
Самолікування може бути шкідливим для вашого здоров'я

ШУКАЄТЕ КВАРТИРУ?
БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ MALA .com.ua
050 20 47 663 В. Лучаківського, 6

Робота є! Працівників потребують швейні підприємства Тернопільщини

Зпочатку 2022 року роботодавці подали у службу зайнятості Тернопільської області 79 вакансій для швачок. 72% з них вже укомплектовані.

На 19 серпня 2022 року швейні підприємства і ФОПи Тернополя та області, а також ті, які планують переїхати на Тернопільщину із районів військових дій або вже релоковані, мають 21 актуальну вакансію швачок із зарплатою від 9000 до 10500 гривень.

Якщо вас цікавить робота швачки, але ви не маєте потрібного фахового рівня, за спрямуванням служби зайнятості Тернопільської області можна здобути бажану професію чи підвищити свою кваліфікацію у Рівненському та Полтавському центрах професійно-технічної освіти Державної служби зайнятості та Кременецькому професійному ліцеї.

Також можна пройти стажування безпосередньо на робочих місцях.

Заповнити анкету можна за посиланням: **https://forms.gle/aqYr6GaWwGJDz68K6**

Довідки за тел.: 0635765756, +38(0352) 23-49-82 — «гарячі» лінії та **+38(0352) 22-02-01** — сектор рекрутингу Тернопільського обласного центру зайнятості; **067 3132283, +38(0352) 52-74-52** — сектор рекрутингу Тернопільського міськрайонного центру зайнятості; з питань профнавчання — **(0352) 52-55-57.**

За більш детальною інформацією зверніться у місцевий підрозділ служби зайнятості Тернопільщини; в Telegram: **@DCZ19_Ternopil (https://t.me/DCZ19_Ternopil)** чи **https://web.telegram.org/z/#5134509646**

До слова: подати або знайти вакансію можна через сервіси:
"Робота зараз. Державна служба зайнятості".
Чат-бот: @DCZWorkNowBbot або **https://t.me/DCZWorkNowBbot**
Канал: @DCZWorkNow або **https://t.me/worknowdcz.**
"Робота на Тернопільщині"
Чат-бот: @work_Ternopil_bot або **https://t.me/work_Ternopil_bot**
Канал: @work_in_Ternopil_region або **https://t.me/work_in_Ternopil_region**
Відділ організаційно-інформаційної роботи та архівної справи Тернопільського обласного центру зайнятості (тел. 23-49-77)

До уваги членів кредитної спілки «Копілочка»!

Повідомляємо, що чергові загальні збори членів кредитної спілки «Копілочка» відбудуться 5 жовтня 2022 року об 11 год. за адресою: 48630, Тернопільська область, Чортківський район, селище Товсте, вул.Українська, буд.72, оф.1.

Порядок денний:

1. Про припинення діяльності кредитної спілки «Копілочка».
2. Про призначення ліквідаційної комісії (ліквідатора) кредитної спілки «Копілочка», визначення її повноважень та порядку прийняття нею рішень.
3. Про порядок та строки проведення ліквідаційної процедури кредитної спілки «Копілочка».

Реєстрація членів кредитної спілки проводиться з 10 год. 30 хв. по 11 год.

Пропозиції та зауваження до поряду денного чергових загальних зборів членів кредитної спілки можна подати у письмовій формі спостережній раді не пізніше, ніж за 15 календарних днів до дати їх проведення.

Для участі у загальних зборах члени кредитної спілки повинні підтвердити свої повноваження: у разі особистої участі — шляхом надання паспорта чи документа, що його замінює, та відповідної довіреності.

Довідки за тел. (098) 037-89-77.

Спостережна рада кредитної спілки «Копілочка»

Гніздечко

Фотомить

Христинка Каплун, 2 роки
(с. Доброводи, Збаразька ОТГ)

Подяка

Ви створюєте диво – бережете та рятуєте здоров'я

Доброта, співчуття, милосердя — найвірніші ознаки справжньої людської величі. А найважливіший показник людяності — це увага до нужд та потреб хворих людей. Адже торкнутися серцем чужої біди — означає зробити її своєю й обов'язково допомогти.

Мільйони людей щодня згадують словами вдячності лікарів, медичних сестер, санітарів, акушерів, фармацевтів, лаборантів — усіх, хто рятує і береже найцінніше — життя та здоров'я.

І сьогодні нам дуже приємно поділитися з усіма своєю повагою до розумниці і красуні, кандидата медичних наук, завідувачки четвертого неврологічного відділення Тернопільської обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні Марини Салій та усього її колективу — чарівних, сердечних, доброзичливих — лікарів Ірини Бортвінової, Лесі Степанюк, старшої медсестри Наталії Куцої, а також медсестер і усього персоналу — Ольги Жукевич, Тетяни Мельник, Марії Гарагуц, Ольги Сокол, Сніжани Жеворонко, Наталії Білоцеркович, Надії Комбуль, Тетяни Палиги, Лариси Марущак, Тетяни Пацутої, Людмили Головатої, Марії Дутки, Маргарити Салук.

У відділенні створені усі умови для швидкого одужання пацієнтів. Велику роль при цьому відіграє згуртована колективна праця. Тут панує висока дисципліна, компетентність та етичність.

Дякуємо вам за уважність, доброзичливість, цінні поради, небайдужість, за добре слово, яке лікує краще будь-яких ліків.

Дякуємо медичному директору з питань неврології Валентині Іванівні Кородюк та всім, без винятку, працівникам обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні за оперативність, чуйність, людяність. Ви — найдивовижніші, бо своїм професіоналізмом, знаннями створюєте диво — бережете та рятуєте здоров'я, даруєте людям повноцінне життя, можливість радіти кожному світанку!

Від щирого серця бажаємо вам міцного здоров'я, щастя, втілення усіх задумів, натхнення та успіхів у вашій непростій, але такій важливій і шляхетній справі! Шани та любові вам, добробуту, невичерпної енергії, нехай кожен ваш день буде осяяний любов'ю і Божим благословенням.

З найкращими побажаннями – вдячні пацієнти

***

Розмістившись у Божих Долонях,
Поміж блискавок і протиріч, -
У блакитті Небес квітне Сонях,
Усміхаючись Сонцю навстріч...
І така в ньому мужності Сила,
Й до цвітіння упевнений жест,
Що гроза перед ним - безсила...
Він незламний, як Еверест!
Постає в Світі Воїном Світла
В боротьбі за Свободу і Честь,
І Божественна диво-палітра
Наповняється спокоєм днесь...
Мало хто сивину бачить в скронях -
Пережив свист ракет, кулів град...
Усміхається Сонечку Сонях,
Затуливши небесність блават...
Він росте, як найбільша дивина,
І примножує армії міць!!!
В його серці - свята Україна,
Що у центрі Європи стоїть.
Його видно здалеку й повсюди -
Височить, як священний чертог!

Марія БАЛІЦЬКА

...А літа ніби й не було

Цим літом літа ніби й не було.
Були бої й була роса сльозою,
Роса, що залишилась молодою
Там, де димить розстріляне село.
Це літо навзнак впало на поріг
Добра і зла посеред дня і ночі.
У цього літа виплакані очі
І біль, і сум розтерзаних доріг.
Черва точила яблука в садах,
В Херсоні орк давився кавунами.
Ходив вогонь пшеничними ланами
І греблі рвав той, що наводить страх,
Той, що рашистів виб'є до ноги.
Хай десь отам смердять
в своїх сибірах
Гвалтівники, злодюги і дебіли —
З степів народець й дикої тайги.
Минає літо... Ніби й не було
Ні солов'їв, ні ластівок на дроті...
Було це літо воїном на фронті,
Комусь печаллю, а комусь теплом,
Але усе ж це літечко було!

Микола БУДЛЯНСЬКИЙ

У Тернополі «краснолюдки» провели гостину для маленьких тернополян

27 серпня у Тернополі в приміщенні Українського дому «Перемога» та біля закладу було весело і гамірно.

Напередодні Дня міста тут відбулося свято польської культури в рамках проєкту «Пізнаймо один одного — українці в Сувалках, поляки в Тернополі», який реалізується Тернопільською міською радою спільно з Публічною бібліотекою ім. Марії Конопніцької (Сувалкі) та за фінансової підтримки Євросоюзу.

У суботу відбулися два великі майстер-класи для маленьких тернополян — «Чарівний світ краснолюдків» з виготовлення гномиків з глини та кулінарне свято «На гостину до краснолюдків» від Львівської фабрики шоколаду. Не випадково це свято пройшло під знаком письменниці Марії Конопніцької та її відомої казки «Про краснолюдків і сирітку Марисю». Адже вона одна з найяскравіших постатей в польській літературі кінця XIX - початку XX ст. Її твори неодноразово перекладали та видавали українською мовою. Доволі символічно, що народилася вона саме у Сувалках, похована в українському Львові.

Також у рамках заходу відбувся прямий відеозв'язок з президентом міської ради м. Сувалкі Чеславом Ренкєвічем.

Наша зустріч — це невелика дещиця подяки польському народові та польській владі за допомогу у скрутний для українців час. Адже Польща першою обігріла та прийняла всіх, хто тікав від війни.

Ми віримо, ми знаємо, що ми ще зустрінемося в мирній Україні! Niech żyje Polska! Слава Україні!

**Оксана ЛЕХІЦЬКА,
в.о. директора КУ
«Тернопільська міська ЦБС»**

Наші захисники мають обличчя із світла

24 серпня у виставковому залі Національного заповідника «Замки Тернопілля» м. Збараж відкрили колективну виставки «Мистецтво в часі війни», на якій представлені полотна, які були створені під час агресії росії.

На виставці демонструють картини митців з Києва - Сергія Ковальова і Наталії Башкатової, Харкова — Юрія Клапоуха і Юлії Ліхіної, Тернополя — Марії Ділай, Любов Поворозник і Оксани Бурди, Теребовлі — Миколи Шевчука, Марічки Тимчук, Марії Ворончак та Івана Драгана.

Директор Залозецького краєзнавчого музею Василь Ільчишин розповів: «Приємно, що на виставці представлено роботи художників-переселенців, які працюють у Залізцях, зокрема: Юрія Клапоуха, Юлії Ліхіної та Наталії Башкатової. Наприклад, Юрій Клапоух намалював дві картини вояка УПА та бійця ЗСУ зі Збаража Олександра Саричева. Він планує створити серію робіт, на яких зобразить інших воїнів Тернопільщини».

На виставці, окрім сюжетів 20 і 21 століть, можна побачити й козацьку тематику, тобто відчути дух боротьби поколінь українців за свою волю і країну.

Як зауважила одна з відвідувачок: «Ви лишень вдивіться у ті картини, я завжди казала, що наші захисники мають обличчя із світла».

У вересні, попри дощі, будуть ще й сонячні дні

Як казали наші прадіди: «Успіння проводжай, а осінь зустрічай!» Саме після Успіння Пресвятої Богородиці починається бабине літо, яке триватиме не лише у вересні, а й може подарувати кілька надзвичайно теплих і сонячних днів у жовтні.

Як прогнозують синоптики вересень обіцяє бути теплим для мешканців більшості регіонів України. На початок місяця прогнозують по-справжньому літню погоду. Проте не обійдеться без опадів. Західні області, зокрема й Тернопільську, у вересні накриють дощі, які триватимуть ледь не весь місяць.

Температура повітря поступово буде падати. Якщо на початку вересня синоптики прогнозують 23-28 градусів тепла, то вже в середині й під кінець місяця стовпчики термометрів показуватимуть не більше 15-18 градусів. А в останніх числах — близько 6-9 градусів тепла.

Кліматолог Світлани Бойченко зауважила: «Початок осені буде доволі теплим. На початку вересня денні максимуми будуть на рівні від +26 до +27 градусів тепла. Втім, звичайно ж, ця температура поступово буде зменшуватись. А вже під кінець місяця погода стане похмурою та прохолодною».

За прогнозом Укргідрометцентру в Україні перша половина осені очікується теплою та посушливою. Середня температура повітря може бути на один градус Цельсія вищою, порівняно з останніми десятиліттями.

За книгою «Погода до 2030 року» народного синоптика світлої пам'яті Леоніда Горбаня, перша половина місяця має бути тепла і майже без опадів, у другій половині прохолодніше, дощі, а кінець місяця очікується холодним і «мокрим».

Спостерігаючи за погодою у вересні наші прадіди намагалися спрогнозувати погоду на зиму і на врожай, зокрема, якщо вересень теплий і сухий — зима буде пізньою, дощовий вересень — на врожай наступного року.

Я знаю, що осінь десь близько...

Сьогодні вранці відчув запах її. Вона десь тут. В ночі я не міг заснути і чув, як вона трусила яблука в саду.

Осінь вичікує. Вона пробралася на територію літа, вже старого літа. Літо так постаріло, що сидячи дрімає, губить із пазухи груші і не помічає, що осінь вже в його садах.

В полі стерня коле ноги і десь занапастився жайворонок.

Серпень на відході. Вересень обступає його з усіх боків, ще трішки і осінь перестане ховатися, з трьома своїми синами вийде з підпілля, скрізь почне наводити свій лад. Що їй війна, скільки вона їх вже бачила на своєму віку... Візьме і пофарбує все в багряно-жовте, струсить яблука і віддасть зимі весь урожай літа, щоб підкупити. Та зима невблаганна, бо час невблаганний.

Осінь буде ще довго плакати, ховатися в туманах і таки піде за літом, щоб через рік повернутися...

Р. ДРОНЮК

Зорі віщують

Гороскоп (31.08-07.09)

Овен

В Овнів тиждень пролетить дуже швидко та приємно. Ви отримаєте чимало позитивних вражень та цілей, які потребують вашого часу. Тому рухайтеся вперед. І не забувайте про повноцінний відпочинок.

Телець

На Тельців очікує легкий тиждень. Удача на вашому боці, тому не хвилюйтесь через дрібниці та не забувайте вірити у свої сили. Ви здатні досягнути будь-яких вершин, але світ не з'явився за мить, тому потрібно трішки зачекати.

Близнюки

Близнюкам все вдаватиметься без надмірних зусиль. Головне зараз не піддаватися різким перепадам настрою. Тому знайдіть спосіб підтримувати свій моральний стан на хорошому рівні.

Рак

Раки зможуть звернути гори, якщо у них буде бажання. Але зорі поповнять ваш запас натхнення, тому не ігноруйте шанси, які вам пропонує доля. Правильні рішення допоможуть покращити фінансовий і моральний стан за доволі короткий період.

Лев

На представників цього знаку чекає дуже насичений тиждень, коли доведеться чимало попрацювати, тому знайдіть час і для відпочинку. Краще не хапатися за сотню справ. Пам'ятайте, без перерви погіршує продуктивність.

Діва

Дівам цього тижня треба звернути увагу на самопочуття та думку інших. Якщо про перше варто потурбуватись, то друге зовсім не має вас хвилювати. Досить прислухатися до тих, хто бажає вам насправді добра.

Терези

Терезам астрологи радять зосередити увагу на найважливіших завданнях, а вже тоді розпорошуватися на додаткові. Тиждень буде доволі спокійним та приємним, вам будуть вдаватися майже усі починання. Але не забувайте про відпочинок.

Скорпіон

Скорпіонам краще не піддаватися егоїзму, адже він не завжди у вас здоровий. Зараз важливо навчитися пристосовуватися до нових обставин і підтримувати хороші стосунки з оточенням. Розширюйте світогляд та не соромтесь просити про допомогу.

Стрілець

У Стрільців попереду легкий тиждень, коли вдасться і попрацювати, і визначитись із цілями на найближчий час. Вам пора почати рухатися до своїх мрій, адже зараз доля готова посприяти у цьому. Тому припиняйте балакати і починайте діяти.

Козеріг

Козероги почуваються зіркою у всіх сферах життя, адже вам буде невимовно щастити. Але не варто покладатися лише на везіння, тому докладайте стільки зусиль, скільки можете. Результат не змусить довго чекати.

Водолій

Новий тиждень принесе порцію натхнення та приємних спогадів. Займіться творчістю, облаштуйте домівку та не сидіть на місці. Зараз занадто хороший час, щоб просто провести його за серіалами. Попереду у вас чимало можливостей та цілей.

Риби

Ваші професійні інтереси та особисте життя будуть тісно переплітатися. Тримайте в таємниці свої плани та задуми. Середина тижня — вдалий час для вирішення деяких проблем в особистому житті. У реалізації своїх ідей дійте рішуче і швидко.